

KRALJEVINA

JUGOSLAVIJA

URADNI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE
DRAVSKE BANOVINE

51. kos.

V LJUBLJANI, DNE 18. APRILA 1930.

Letnik I.

Vsebina:

250. Zakon o mednarodni sanitarni konvenciji.

Zakoni in kraljevske uredbe.

250.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

predpisujemo in proglašamo na predlog namestnika
Našega ministra za zunanje posle, ministra brez
portolja, Našega ministra pravde in Našega ministra
za socialno politiko in narodno zdravje po zaslišanju
Našega predsednika ministrskega sveta

Zakon

**o mednarodni sanitarni konvenciji,
sklenjeni v Parizu dne 21. junija 1926.,***

ki se glasi:

§ 1.

Odobruje se in zakonsko moč dobiva mednarodna
sanitarna konvencija, sklenjena v Parizu dne 21. ju-
nija 1926., ki se glasi:

Mednarodna sanitarna konvencija.

Njegovo Veličanstvo kralj afganistanski, pred-
sednik republike Albanije, predsednik države Nem-
čije, predsednik argentinske nacije, predsednik
zvezne republike Avstrije, Njegovo Veličanstvo kralj
Belgijcev, predsednik republike Združenih držav Bra-
zilijske, Njegovo Veličanstvo kralj Bolgarov, predse-
dnik republike Chilske, predsednik republike Kine,

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z
dne 25. decembra 1929., št. 302/CXXVIII. — Kon-
vencija in vse druge listine so priobčene v franco-
skem izvirniku in v srbskem prevodu.

predsednik republike Kolumbije, predsednik repu-
blike Kube, Njegovo Veličanstvo kralj danski, pred-
sednik republike San Dominga, Njegovo Veličanstvo
kralj egiptovski, predsednik republike Equadorske,
Njegovo Veličanstvo kralj španski, predsednik Zdu-
ženih ameriških držav, Njeno Veličanstvo kraljica
etiopijskih kraljev in Njegovo cesarsko in kraljev-
sko Visočanstvo prestolonaslednik in regent cesar-
stva, predsednik republike Finske, predsednik repu-
blike Francije, Njegovo Veličanstvo kralj Združene
Velike Britanije in Irske in prekmorskih britanskih
ozemelj, cesar Indije, predsednik republike Grčije,
predsednik republike Guatemale, predsednik repu-
blike Haitijske, Njegovo Veličanstvo kralj Hedžasa,
predsednik republike Honduras, Njegovo presvetlo
Visočanstvo regent kraljevine Madžarske, Njegovo
Veličanstvo kralj italijanski, Njegovo Veličanstvo
cesar japonski, predsednik republike Liberije, pred-
sednik republike Litvanije, Njeno kraljevsko Viso-
čanstvo velika vojvodinja luxembourška, Njegovo
Veličanstvo sultan maroški, predsednik republike
Mehike, Njegovo presvetlo Visočanstvo princ
monaški, Njegovo Veličanstvo kralj norveški, pred-
sednik republike Paraguayske, Njeno Veličanstvo
kraljica holandska, predsednik republike Peruanske,
Njegovo Veličanstvo šah perzijski, predsednik repu-
blike Poljske, predsednik republike Portugalske, Nje-
govo Veličanstvo kralj romunski, kapetani-regenti
sammarinski, Njegovo Veličanstvo kralj Srbov, Hrv-
tov in Slovencev, predsednik republike Salvadorske,
generalni guverner predstavnik suverenskega ob-
lastva sudanskega, federalni švicarski svet, predse-
dnik republike Češkoslovaške, Njegovo Visočanstvo
bej tunizijski, predsednik republike Turčije, centralni
izvrševalni odbor Zveze sovjetskih socialističnih
republik, predsednik republike Uruguayske in pred-
sednik republike Venezuelske,

so odločili, vpisati v odredbe sanitarne konven-
cije, podpisane v Parizu dne 17. januarja 1912., iz-
pembe, ki jih dopuščajo novi uspehi profilaktične

znanosti in skušnje, ustanoviti mednarodno reglementacijo glede pegavice in osepne in kolikor mogoče razširiti torišče za uporablanje načel, ki so dala povod mednarodni sanitarni reglementaciji; v ta namen so se odločili, skleniti konvencijo, in zato so bili imenovani za njih pooblaščenec, in sicer:

od Njegovega Veličanstva kralja afganistanskega:

gospod Islambek Khudoar Khan, tajnik afganskega poslanstva v Parizu;

od predsednika republike Albanije:

gospod dr. Osman, direktor bolnice v Tirani;

od predsednika države Nemčije:

gospod Franoux, tajni svetnik poslanstva pri nemškem veleposlaništvu v Parizu;

gospod dr. Hamel, svetnik v ministrstvu za notranje posle države Nemčije;

od predsednika argentinske nacije:

gospod Federico Alvarez de Toledo, argentinski poslanik v Parizu;

gospod dr. Araoz Alfaro, predsednik departementa za higieno;

gospod Manuel Carbonnel, profesor higiene na medicinski fakulteti v Buenos-Airesih;

od zveznega predsednika republike Avstrije:

gospod Alfred Grünberger, avstrijski poslanik v Parizu;

od Njegovega Veličanstva kralja Belgijcev:

gospod Velghe, generalni tajnik ministrstva za notranje posle in za higieno;

od predsednika republike Združenih držav Brazilije:

gospod profesor dr. Carlos Chagas, generalni direktor nacionalnega departementa za narodno zdravje, direktor instituta Oswaldo Cruz;

gospod dr. Gilberto Moura Costa;

od Njegovega Veličanstva kralja Bolgarov:

gospod Morfov, bolgarski poslanik v Parizu;

gospod dr. Toško Petrov, profesor na medicinski fakulteti v Sofiji;

od predsednika republike Čilske:

gospod Armando Quezada, čilski poslanik v Parizu;

gospod dr. Emilio Aldunate, profesor na čilski medicinski fakulteti;

gospod dr. J. Rodriguez Barros, profesor na čilski medicinski fakulteti;

od predsednika republike Kine:

general Yao Si-Kion, vojaški atašé v Parizu;

gospod dr. Scie Ton-Fa, specialni tajnik kitajskega poslanstva v Parizu;

od predsednika republike Kolumbije:

gospod dr. Miguel Jimenez Lopez, profesor na medicinski fakulteti v Bogoti, pooblaščen minister Kolumbije v Berlinu;

od predsednika republike Kube:

gospod Ramiro Hernandez Portela, svetnik kubanskega poslanstva v Parizu;

gospod dr. Mario Lebreo, direktor bolnice «Las Animas»;

od Njegovega Veličanstva kralja danskega:

gospod dr. Th. Madsen, direktor državnega instituta za serume;

gospod I. A. Korbing, direktor družbe zedinjenih lastnikov ladij;

od predsednika republike Poljske:

za svobodno mesto Gdansk:

gospod dr. Witold Chodzko, prejšnji minister za zdravje;

gospod dr. Karel Stade, državni svetnik senata svobodnega mesta Gdanskega;

od predsednika republike San Dominga:

gospod dr. Betances, profesor na medicinski fakulteti v San Domingu;

od Njegovega Veličanstva kralja egiptovskega:

Fahkry paša, egiptovski poslanik v Parizu;

gospod major Charles P. Thomson, D. S. O., predsednik egiptovskega pomorskega in karantenskega sanitetnega sveta;

gospod dr. Mohamed Abd El Salam El Guindy bej, drugi tajnik egiptovskega poslanstva v Bruxellesu, delegat egiptovske vlade v odboru mednarodnega urada za občo higieno;

od predsednika republike Equadorske:

gospod dr. J. Illingourth Ycaza;

od Njegovega Veličanstva kralja španskega:

gospod marquez de Faura, minister, svetnik španskega veleposlaništva v Parizu;

gospod dr. Francisco Murillo y Palacios, španski generalni direktor za zdravje;

od predsednika Združenih ameriških držav:

gospod dr. H. S. Cumming, generalni kirurg v ministrstvu za narodno zdravje;

gospod dr. Taliaferro Clark, višji zdravnik v ministrstvu za narodno zdravje;

gospod dr. W. W. King, zdravnik v ministrstvu za narodno zdravje;

od Njenega Veličanstva kraljice egiptovskih kraljev in Njegovega cesarskega in kraljevskega Visočanstva prestolonaslednika in regenta cesarstva:

gospod grof Lagarde, vojvoda d'Entotto, pooblaščen minister;

od predsednika republike Finske:

gospod Charles Enckell, finski poslanik v Parizu;

gospod dr. Oswald Streng, profesor na univerzi v Helsingforsu;

od predsednika republike Francije:
Njegova Ekselenca gospod Camille Bar-
rère, francoski veleposlanik;

gospod Harismendy, pooblaščen minister,
poddirektor v ministrstvu za zunanje posle;

gospod de Navailles, poddirektor v ministr-
stvu za zunanje posle;

gospod dr. Calmette, poddirektor Pasteur-
jevega zavoda;

gospod dr. Léon Bernard, profesor na medi-
cinski fakulteti v Parizu;

za Alžerijo:

gospod dr. Lucien Raynaud, generalni in-
spektor alžerijske higienske službe;

za Francosko zapadno Afriko:

gospod dr. Paul Gouzien, generalni sani-
tetni inspektor kolonialnih čet;

za Francosko vzhodno Afriko:

gospod dr. Thiroux, sanitetni inspektor kolo-
nialnih čet;

za Francosko Indo-Kino:

gospod dr. L'Herminier, delegat Indo-Kine v
posvetovalnem odboru urada za orient v pisarni
Društva narodov;

gospod dr. Noel Bernard, direktor Pasteur-
jevih institutov v Indo-Kini;

za države Sirije, Velikega Liba-
nona, Alautov in Djebel-Dru-
zoa:

gospod Harismendy, pooblaščen minister,
poddirektor v ministrstvu za zunanje posle;

gospod dr. Delmas;

za vse ostale kolonije, protekto-
rate, posesije in teritorije pod
mandatom Francije:

gospod dr. Audibert, generalni inspektor sani-
tarne službe v ministrstvu za kolonije;

od Njegovega Veličanstva kralja
Združene kraljevine Velike Britanije
in Irske in prekmorskih britanskih
ozemelj, cesarja Indije:

sir George Seaton Buchanan, Kt., C.B.,
M.D., vrhovni zdravnik v ministrstvu za higieno;

gospod John Murray, C.M.G., svetnik v
ministrstvu za zunanje posle;

za dominij Kanado:

gospod dr. John Andrew Amyot, C.M.G.,
M.B., generalni direktor ministrstva za higieno domi-
nija Kanade;

za Avstralsko zvezo:

gospod dr. William Campbell Sawers,
D.S.O., M.B., zdravnik v ministrstvu za higieno;

za dominij Novo Zelandijo:

gospod podpolkovnik Sydney Price Ja-
mes, M.D.;

za Indijo:

gospod David Thomas Chadwick, C.S.
I., C.I.E., tajnik indijske vlade v ministrstvu za
trgovino;

za Južnoafriško zvezo:

gospod dr. Philip Stock, C.B., C.B.E., dele-
gat v odboru mednarodnega urada za javno higieno;
od predsednika republike Grčije:

gospod Al. C. Carapanos, grški poslanik v
Parizu;

gospod dr. Matarangas Gerassimos;

od predsednika republike Guate-
male:

gospod dr. Francisco A. Figueroa, oprav-
nik poslov v Parizu;

od predsednika republike Haitij-
ske:

gospod dr. Georges Audain;

od Njegovega Veličanstva kralja
Hedžasa:

gospod dr. Mahmud Hamudé, generalni di-
rektor za narodno zdravje;

od predsednika republike Hondu-
rasa:

gospod dr. Ruben Audino-Aguillar,
opravnik poslov v Parizu;

od Njegovega presvetlega Viso-
čanstva regenta kraljevine Madžar-
ske:

gospod dr. Karel Grosch, svetnik v ministr-
stvu za socialno skrbstvo;

od Njegovega Veličanstva kralja
italijanskega:

gospod dr. Alberto Lutrario, prefekt
I. razreda;

gospod dr. Giovanni Vittorio Repetti,
sanitetni general kraljevske italijanske mornarice,
sanitetni direktor generalnega izseljenskega komi-
sariata;

gospod luški polkovnik Odoardo Huetter,
komandant beneške luke;

gospod Guido Rocco, prvi tajnik italijan-
skega veleposlaništva v Parizu;

gospod dr. Cancelliere, viceprefekt I. raz-
reda;

gospod dr. Druetti, sanitetni delegat v ino-
zemstvu;

od Njegovega Veličanstva cesarja
japanskega:

gospod Hajimé Matsushima, tajnik vele-
poslaništva;

gospod dr. Mitsuzo Tsurumi, japonski de-
legat v odboru mednarodnega urada za javno hi-
gieno;

od predsednika republike Liberije:

gospod baron R. A. L. Lehmann, poslanik
Liberije v Parizu;

gospod N. Ooms, prvi tajnik poslaništva;

od predsednika republike Litva-
nije:

gospod dr. Pranas Vaiciuška, rezervni
sanitetni generalni lajtnant, predavatelj na univerzi
v Kaunasu, sanitetni šef mesta Kaunasa;

od Njenega kraljevskega Visočanstva gospe velike vojvodinje luxembourške;

gospod dr. Praum, direktor luxembourškega bakteriološkega laboratorija;

od Njegovega Veličanstva sultana maroškega;

gospod Harismendy, pooblaščen minister, poddirektor v ministrstvu za zunanje posle;

gospod dr. Lucien Raynaud, generalni inspektor alžerijske sanitetne službe;

od predsednika republike Mehike;

gospod dr. Rafael Cabrera, mehiški poslanik v Bruxellesu;

od Njegovega presvetlega Visočanstva kneza monaškega;

gospod Roussel-Despierres, državni tajnik Njegovega presvetlega Visočanstva kneza monaškega;

gospod dr. Marsan, direktor sanitetne službe iste kneževine;

od Njegovega Veličanstva kralja norveškega;

gospod Sigurd Bentzon, svetnik norveškega poslanstva v Parizu;

gospod dr. H. Mathias Gram, generalni direktor sanitetne uprave;

od predsednika republike Paraguayske;

gospod dr. R. V. Caballero, paraguayski opravnik poslov v Franciji;

od Njenega Veličanstva kraljice holandske;

gospod Doude van Troostwyk, holandski poslanik v Bernu;

gospod dr. N. M. Josephus Jitta, predsednik sanitetnega sveta;

gospod dr. de Vogel, prejšnji vrhovni inspektor sanitetne službe v Holandski Indiji;

gospod van der Plas, holandski konzul v Djeddahu;

od predsednika republike Peruanske;

gospod dr. Pablo S. Mimbela, peruanski pooblaščen minister v Bernu;

od Njegovega Veličanstva šaha perzijskega;

gospod dr. Ali-Khan Partow-Aazam, prejšnji podtajnik v ministrstvu za prosveto, podpredsednik sanitetnega sveta in direktor cesarske bolnice;

gospod dr. Mansur-Chariff, prejšnji zdravnik kraljevske rodbine;

od predsednika republike Poljske;

gospod dr. Witold Chodzko, prejšnji minister za zdravje;

gospod Taylor, podšef departementa za pogodbe;

od predsednika republike Portugalske;

gospod profesor Ricardo Jorge, generalni direktor za narodno zdravje;

od Njegovega Veličanstva kralja romunskega;

gospod dr. Joan Cantacuzene, profesor na medicinski fakulteti v Bukareštu;

od kapetanov-regentov sanmarinskih;

gospod dr. Guelpa;

od predsednika republike Salvadorske;

gospod profesor Lardé-Arthes;

od Njegovega Veličanstva kralja Srbov, Hrvatov in Slovencev;

gospod Miroslav Spalajković, pooblaščen minister v Parizu;

od generalnega guvernerja predstavnik suverenskega oblastva sudanskega;

gospod dr. Oliver Francis Haynes Atkey, M. B., F. R. C. S., direktor sudanske sanitetne službe;

od federalnega švicarskega sveta;

gospod Alphonse Dunant, švicarski poslanik v Parizu;

gospod dr. Carrière, direktor federalne službe za narodno zdravje;

od predsednika republike Češko-slovaške;

gospod dr. Ladislav Prochazka, šef sanitetne službe mesta Prage;

od Njegovega Visočanstva beja tunizijskega;

gospod de Navailles, poddirektor v ministrstvu za zunanje posle;

od predsednika republike Turčije;

Njegova Ekscelenca Ali Fethy bej, turški veleposlanik v Parizu;

od centralnega izvrševalnega odbora Zveze sovjetskih socialističnih republik;

gospod profesor Nikolaj Semaško, član centralnega izvrševalnega odbora Zveze sovjetskih socialističnih republik, narodni komisar za narodno zdravje;

gospod Jakov Tavtjan, svetnik veleposlanstva Zveze sovjetskih socialističnih republik v Parizu;

gospod Vladimir Egoriev, poddirektor v narodnem komisariatu za zunanje posle;

gospod dr. Ilija Mamulia, član centralnega izvrševalnega odbora sovjetske socialistične republike gruzijanske;

gospod dr. Leon Bronstein iz narodnega komisariata za narodno zdravje sovjetske socialistične republike ukrajinske;

gospod dr. Ogan Meburnutov, član kolegija narodnega komisariata za narodno zdravje sovjetske socialistične republike uzbekistanske;

gospod dr. Nikolaj Freyberg, svetnik v narodnem komisariatu za narodno zdravje;

gospod dr. Aleksej Sisin, šef sanitetnega in epidemiološkega departementa narodnega komisariata za narodno zdravje, univerzitetni profesor;

od predsednika republike Urugvayske;

gospod A. Herosa, prejšnji urugvayski opravnik poslov v Parizu;

od predsednika republike Venezuelске;

gospod José Ignacio Cardenas, venezuelski poslanik v Madridu in v Haagu,

ki so se sporazumeli po izmeni svojih pooblastil, spoznanih v dobri in predpisni obliki, o nastopnih odredbah:

Predhodna odredba.

Zaradi pravilnega uporabljanja te konvencije usvajajo visoke stranke pogodnice nastopne definicije:

1. Beseda o b l a s t (circonscription) pomeni točno odrejen del kakšnega ozemlja, kakor: provinco, gubernijo, distrikt, departement (okrožje), kanton (srez), otok, občino, mesto, mestni okraj, vas, luko (pristanišče), naselje itd., najsi sta razsežnost in prebivalstvo teh delov ozemlja kolikršnikoli.

2. Beseda o p a z o v a n j e (observation) pomeni izoliranje oseb bodisi na ladji sami, bodisi na sanitetni postaji, preden dobe dopustilo za svobodno kretanje (libre pratique — pri ladjah: svobodno občevanje z luko).

Beseda n a d z o r s t v o (surveillance) pomeni, da se osebe ne izolirajo, da dobe takoj dopustilo za svobodno kretanje, da pa se njih imena priobčijo sanitetnemu oblastvu v raznih krajih, kamor odhajajo; za take osebe je obvezen zdravniški pregled, s katerim se ugotovi njih zdravstveno stanje.

3. Beseda p o s a d k a (équipage) obseza vse osebe, ki niso na ladji samo zato, da bi se prevozile iz ene države v drugo, ampak se uporabljajo v kakršnikoli obliki v službi ladje, oseb na ladji ali glede tovora.

4. Beseda d a n pomeni časovni presledek štiri in dvajsetih ur.

I. DEL.

Obče odredbe.

I. poglavje.

Predpisi, po katerih se morajo ravnavati vlade držav, udeležene pri tej konvenciji, čim se pojavijo na njih ozemlju kuga, kolera, rumena mrzlica ali izvestne druge nalezljive bolezni.

I. oddelek. — Notifikacija in poznejše priobčitev ostalim državam.

Člen 1. — Vsaka vlada mora nemudoma notificirati ostalim vladam in obenem mednarodnemu uradu za javno higieno:

1.) prvi dokazani primer kuge, kolere ali rumene mrzlice, ki se ugotovi na njenem ozemlju;

2.) prvi dokazani primer kuge, kolere ali rumene mrzlice, ki se pojavi naknadno izven že zakuženih oblasti;

3.) obstoj epidemije pegavice ali osepnic.

Člen 2. — Notifikacije, navedene v členu 1., se morajo opremiti ali pa kar najhitreje dopolniti z izčrpnimi obvestili:

1.) o kraju, kjer se je pojavila bolezen;

2.) o dnevu njenega pojava, o izvoru in o njeni obliki;

3.) o številu ugotovljenih in o številu smrtnih primerov;

4.) o razsežnosti zakužene oblasti ali zakuženih oblasti;

5.) pri kugi o obstoju te nalezljive bolezni ali o nenavadni smrtnosti med glodavci;

6.) pri koleri o številu bacilonoscev, če so se taki izsledili;

7.) pri rumeni mrzlici o obstoju in relativni obilnosti (indeksu) stegomije (*Stegomyia calopus* [*Aedes* Egypti]);

8.) o odrejenih ukrepih.

Člen 3. — Notifikacije, določene v členih 1. in 2., se pošiljajo diplomatskim misijam ali, če teh ni, konzulatom v prestolnici (glavnem mestu) zakužene države ter se dajo na razpolago konzularnim predstavnikom, postavljenim na njenem ozemlju.

Te notifikacije se pošiljajo prav tako mednarodnemu uradu za javno higieno, ki jih priobči takoj vsem diplomatskim misijam ali, če teh ni, konzulatom v Parizu, nadalje vrhovnim sanitetnim oblastvom držav udeleženk. Notifikacije, določene v členu 1., se pošiljajo brzojavno.

Telegrami, ki jih pošilja mednarodni urad za javno higieno vladam držav, udeleženk pri tej konvenciji, ali vrhovnim sanitetnim oblastvom teh držav, in telegrami, ki jih pošiljajo te vlade in ta oblastva, izvrševajo predpise te konvencije, so izenačeni z državnimi telegrams ter uživajo prednost, ki se daje tem telegramom s členom 5. mednarodne telegrafske konvencije z dne 10./22. julija 1875.

Člen 4. — Notifikacije in obvestila, ki jih določata člena 1. in 2., se dopolnjujejo z naknadnimi priobčili, ki se pošiljajo redno mednarodnemu uradu za javno higieno, tako da so vlade stalno in pravočasno obveščene o poteku epidemije.

V teh priobčilih, ki morajo biti čim pogostnejša in čim popolnejša (in ki se morajo pošiljati, kar se tiče števila ugotovljenih in smrtnih primerov najmanj enkrat na teden), je treba označiti podrobneje varnostne ukrepe, odrejene za zatiranje bolezni. Ta priobčila morajo precizirati ukrepe, izvršene ob odhodu ladij, da se prepreči raztros bolezni, in zlasti ukrepe, odrejene glede glodavcev ali mrčesa.

Člen 5. — Vlade se zavezujejo, odgovoriti na vsako zaprosilo mednarodnega urada za javno higieno, s katerim bi zahteval ta urad pojasnila o epidemičnih boleznih, o katerih govori ta konvencija in ki

so se pojavile na njih ozemlju, kakor tudi o okolnostih, ki utegnejo vplivati na prenašanje teh bolezni iz ene države v drugo.

Člen 6. — Ker so podgane¹ glavne raznašalke bubonske kuge, se vlade zavezujejo, uporabljati vsa sredstva, s katerimi morejo razpolagati, da se zmanjša nevarnost in da so s pogostnimi in rednimi preiskavami stalno obveščene o stanju podgan v lukah glede njih okuženosti; zlasti da se pogostoma sistematično nabirajo in bakteriološki preiskujejo podgane v vsej zakuženi oblasti najmanj šest mesecev, odkar se je izsledila poslednja okužena podgana.

Metode in uspehi teh preiskav se priobčujejo v normalnih razmerah v rednih presledkih, če pa se pojavi kuga, vsak mesec mednarodnemu uradu za javno higieno, tako da utegne ta urad stalno in zdržema obveščati vlade o stanju luk (pristanišč) glede podganje kuge.

Če se ugotovi na suhem, v luki, ki je bila pred šestimi meseci prosta kužne bolezni, prvič obstoj kuge med podganami, se morajo vršiti priobčila po najhitrejših potih.

Člen 7. — Da se mednarodnemu uradu za javno higieno olajša izvrševanje naloge, ki mu jo je poverila ta konvencija, se pooblašča ta urad — glede na koristnost informacij, ki jih dajo obveščevalna epidemiološka služba Društva narodov, včevši njegov iztočni urad v Singapuru, in drugi podobni uradi, prav tako pa tudi panameriški sanitarni urad —, da sme sklepati potrebne sporazume z odborom za higieno Društva narodov, nadalje s panameriškim sanitetnim uradom in z drugimi podobnimi organizacijami.

Dogovorjeno je, da ne morejo obsežati odnošaji, ustanovljeni s spredaj omenjenimi sporazumi, nikakršne izpremembe v odredbah rimske konvencije z dne 7. decembra 1907. in tudi ne imeti takega učinka, da bi se nadomestil mednarodni urad za javno higieno s kakršnikoli drugim sanitetnim telesom.

Člen 8. — Ker je hitro in iskreno izvrševanje prednjih predpisov prvenstvene važnosti, spoznavajo vlade potrebo, dajati kvalificiranim oblastvom navodila za uporabljanje teh predpisov.

Ker imajo notifikacije vrednost samo, če se vsaka poedina vlada pravočasno obvesti o primerih kuge, kolere, rumene mrzlice, pegavice ali osepnice in o sumnih primerih teh bolezni, ki se pojavijo na njenem ozemlju, se vlade zavezujejo, proglasiti prijavljanje teh bolezni za obvezno.

Člen 9. — Priporočati je, da sklenejo sosednje države med šefi pristojnih administracij posebne sporazume za organiziranje direktne obveščevalne službe glede obmejnih ali takih ozemelj, ki jih vežejo tesni trgovinski odnošaji. Ti sporazumi se morajo priobčiti mednarodnemu uradu za javno higieno.

¹ Odredbe te konvencije glede podgan se uporabljajo eventuelno tudi na ostale glodavce in vobče na živali, o katerih je znano, da raznašajo kugo.

II. oddelek. — Pogoji, ki dopuščajo presojo, ali obstoji ali pa je prestala potreba, uporabljati ukrepe, določene s to konvencijo, na osebe in predmete, prihajajoče iz kakšne teritorialne oblasti.

Člen 10. — Če se notificirajo zatrošeni primeri kuge, kolere ali rumene mrzlice, ni treba uporabljati zaradi tega na osebe in predmete, prihajajoče iz oblasti, kjer so se pojavili ti primeri, ukrepov, določenih v II. poglavju te konvencije.

Toda če se pojavi primer kuge ali rumene mrzlice, o katerem se ugotovi, da ni bil zatrošen v državo, če izvirajo primeri kolere iz legla,¹ če se pojavljajo pegavica ali osepnice v epidemični obliki, se smejo uporabiti ti ukrepi.

Člen 11. — Da se omeje ukrepi, določeni v II. poglavju, samo na dejanski zakužene krajine, morajo omejiti vlade njih uporabljanje na osebe in predmete, prihajajoče iz točno označenih oblasti, kjer so se pojavile bolezni, o katerih govori ta konvencija, v razmerah, navedenih v drugem odstavku člena 10.

Toda ta omejitev na zakuženo oblast se sme dopustiti samo ob formalnem pogoju, če odredi vlada države, ki ji pripada ta oblast, česar je treba: 1.) da zatire razširjanje epidemije in 2.) da uporabi ukrepe, predpisane v členu 13. te konvencije.

Člen 12. — Vlada vsake države, v kateri je kakšna krajina zakužena, mora obvestiti ostale vlade in prav tako mednarodni urad za javno higieno na način, razložen v členu 3., ko je prestala nevarnost kužne bolezni, izhajajoča iz te krajine, in ko so se odredili vsi profilaktični ukrepi. Po tem obvestilu ni ukrepov, določenih v II. poglavju, več uporabljati na osebe in predmete, prihajajoče iz krajine, za katero gre, razen v izjemnih okoliščinah, ki morajo biti opravičene.

III. oddelek. — Ukrepi v lukah in ob odhodu ladij.

Člen 13. — Pristojno oblastvo mora odrediti učinkljive ukrepe:

1.) da se prepreči vkrcavanje osebam, ki kažejo simptome kuge, kolere, rumene mrzlice, pegavice ali osepnice, prav tako pa tudi osebam iz okolice bolnikov, ki so v takih razmerah, da bi utegnile prenesti bolezen;

2.) če gre za kugo, da se prepreči podganam prihod na ladjo;

3.) če gre za kolero, da se obrača pozornost na vkrcano pitno vodo in na vkrcana živila, ali so pač zdrava, in da se voda, vkrcana kot balast, razkuži;

4.) če gre za rumeno mrzlico, da se prepreči komarjem prihod na ladjo;

5.) če gre za pegavico, da se vse sumne osebe, preden se vkrcajo, očistijo uši;

¹ Za »leglo« gre, če dokaže pojav novih primerov izven okolice prvih primerov, da ni uspelo, omejiti razširjanja bolezni tam, kjer se je pojavila v začetku.

6.) če gre za osepnice, da se stara oblačila in krpe razkužijo, preden se sprešajo.

Člen 14. — Vlade se zavezujejo, vzdrževati v svojih velikih lukah (pristaniščih) in v okolici, kolikor mogoče pa tudi v ostalih lukah in v okolici sanitetno službo, opremljeno z organizacijo in potrebščinami, s katerimi je moči zavarovati uporabljanje profilaktičnih ukrepov glede bolezni, o katerih govori ta konvencija, zlasti pa ukrepov, določenih v členih 6., 8. in 13.

Omenjene vlade morajo poslati najmanj enkrat na leto mednarodnemu uradu za javno higieno poročilo, v katerem mu naznanijo za vsako svojo luko stanje sanitetne organizacije v njej v zvezi z odredbami predhodnega odstavka. Urad pošlje ta poročila na primeren način vrhovnim sanitetnim oblastvom držav udeleženk bodisi neposredno, bodisi po drugi mednarodni sanitarni organizaciji, skladno s sporazumi, sklenjenimi v zmislu člena 7.

II. poglavje.

Obrambni ukrepi zoper bolezni, navedene v I. poglavju.

Člen 15. — Sanitetna oblastva smejo vršiti zdravniške preglede in pregledati, če razmere to zahtevajo, korenito vsako ladjo, najsi prihaja odkoderkoli.

Ukrepi ali sanitarne operacije, ki se smejo izvršiti na ladji ob nje prihodu, se odrede po konstataciji dejanskega stanja na ladji in po sanitarnih poednostih potovanja.

Če se vpoštevajo poročila, podana po odredbah I. oddelka, I. poglavja, in člena 14 te konvencije, nadalje obveznosti, ki jih nalaga II. oddelek I. poglavja, gre vsaki vladi pravica, odrediti režim, ki naj velja v njenih lukah za osebe in predmete, prihajajoče iz katerekoli tuje luke, in zlasti odločiti, ali se smatraj s stališča rečenega režima izvestna tuja luka za zakuženo.

Take ukrepe, kakršni so določeni v tem poglavju, je treba tolmačiti za maksimum, v čigar mejah smejo predpisovati vlade postopanje z ladjami ob njih prihodu.

I. oddelek. — Priobčevanje predpisanih ukrepov.

Člen 16. — Vsaka vlada mora takoj priobčiti diplomatski misiji ali, če te ni, konzulu zakužene države, ki je v njeni prestolnici, prav tako pa tudi mednarodnemu uradu za javno higieno ukrepe, glede katerih se ji zdi, da jih mora predpisati za osebe in predmete, prihajajoče iz te države; rečeni urad pa jih mora nemudoma priobčiti ostalim vladam. Ta poročila se dajo prav tako na razpolago ostalim diplomatskim ali konzularnim predstavnikom, postavljenim na njenem ozemlju.

Vlada mora nadalje na isti način sporočiti razveljavitev teh ukrepov ali izpremembe, ki bi jih odredila v njih.

Če v prestolnici ni diplomatske misije ali konzulata, se pošiljajo poročila neposredno vladi prizadete države.

II. oddelek. — Blago in prtljaga. — Uvoz in provoz.

Člen 17. — S pridržkom odredb v poslednjem odstavku člena 50. se ne sme prepovedati uvoz ali provoz blaga in potniške prtljage, ki prihaja po suhem ali po morju; tudi se to blago ali ta potniška prtljaga ne sme zadrževati na meji ali v lukah. Edini ukrepi, ki jih je dopustno predpisati glede njiju, so razloženi v nastopnih točkah:

a) Če gre za kugo, se sme izvršiti desinsektizacija in, če je umestno, desinfekcija osebnega perila, starih stvari in nedavno nošene obleke (stvari za osebno rabo), nedavno rabljene posteljnine.

Blago, prihajajoče iz zakužene oblasti in sumno, da so v njem kužne podgane, se sme iztovoriti samo, če se odrede, kolikor je mogoče, potrebni varnostni ukrepi, da podgane ne pobegnejo in da se pokončajo.

b) Če gre za kolero, se sme izvršiti desinfekcija osebnega perila, starih stvari in nedavno nošene obleke (stvari za osebno rabo), nedavno rabljene posteljnine.

Vkljub odredbam tega člena se sme prepovedati uvoz in provoz rib, školjk in presne zelenjadi, razen če se je uporabilo na te predmete takšno postopanje, da so se s tem uničili kolerni vibrioni.

c) Če gre za pegavico, se sme izvršiti desinsektizacija osebnega perila, starih stvari in nedavno nošene obleke (stvari za osebno rabo), nedavno rabljene posteljnine, prav tako pa tudi krp, ki se ne prevažajo kot blago na debelo.

č) Če gre za osepnice, se sme izvršiti desinfekcija osebnega perila, starih stvari in nedavno nošene obleke (stvari za osebno rabo), nedavno rabljene posteljnine, prav tako pa tudi krp, ki se ne prevažajo kot blago na debelo.

Člen 18. — Način in kraj desinfekcije, prav tako pa tudi procedure, ki jih je uporabiti, da se zanesljivo pokončajo podgane ali mrčes (bolhe, uši, komarji itd.), odreja oblastvo namembne države. Te operacije se morajo vršiti tako, da se predmeti čim manj poškodujejo. Stare stvari in drugi predmeti manjše vrednosti se smejo sežgati, prav tako krpe, razen če se prevažajo kot blago na debelo.

Vsaki državi gre pravica, urediti vprašanje o eventualnem povračilu škode, povzročene z desinfekcijo, deratizacijo ali desinsektizacijo, nadalje z uničevanjem (sežiganjem) spredaj omenjenih predmetov.

Če pobira ob priliki teh operacij sanitetno oblastvo takse, bodisi neposredno, bodisi po kakšni družbi ali privatni osebi, morajo biti določene te takse po tarifi, vnaprej objavljeni in ustanovljeni na tak način, da ne more biti njeno celotno uporabljanje vir dohodkov (koristi) za državo ali za sanitetno administracijo.

Člen 19. — Glede pisem in korespondence, tiskovin, knjig, novin, poslovnih papirjev itd. ni odrediti sanitarnih ukrepov. Za poštno tovorke veljajo omejitve samo, če so v njih predmeti, spadajoči med one, na katere je dopustno uporabljati ukrepe, določene s členom 17. te konvencije.

Člen 20. — Če se izvrše z blagom ali potniško prtljago operacije, predpisane v členu 16., ima vsaka prizadeta oseba pravico, zahtevati od sanitetnega oblastva, naj ji izda brezplačno potrdilo o odrejenih ukrepih.

III. oddelek. — Odredbe o izseljencih.

Člen 21. — V izseljenskih državah morajo odrediti sanitetna oblastva sanitarni pregled izseljencev pred njih odhodom.

Priporočati je, da se sklenejo med izseljenskimi, doseljenskimi in tranzitnimi državami specialni sporazumi in določijo v njih iz zdravstvenih razlogov pogoji, po katerih se mora vršiti to pregledovanje, da se zniža na najmanjšo mero možnost vračanja z mej tranzitnih držav in namembnih držav.

Prav tako je priporočiti, da se določijo zoper nalezljive bolezni s temi sporazumi preventivni ukrepi, ki bi jih bilo uporabljati na izseljence v državi njih odhoda.

Člen 22. — Priporočati je, da imajo mesta ali pristanišča, kjer se vkrcavajo izseljenci, prikladno higiensko in sanitetno organizacijo, in sicer zlasti: 1.) službo nadzorstva in zdravniške pomoči, nadalje potrebni sanitarni in profilaktični material; 2.) ustanovo pod državnim nadzorstvom, kjer bi bilo moči izvrševati glede izseljencev sanitarne formalnosti, jih začasno nameščati, odrediti vse potrebne zdravniške preglede ter preskušati njih pijače in njih hrano; 3.) prostor v luki sami, kjer bi bilo moči vršiti zdravniške preglede ob času, ko se izseljenci definitivno vkrcavajo.

Člen 23. — Priporočati je, da so opremljene izseljenske ladje z zadostno količino vakcin (za osepnice, kolero itd.), da se more, če bi bilo treba, izvršiti vakcinacija med potovanjem.

IV. oddelek. — Ukrepi v lukah in na pomorskih mejah.

A. Kuga.

Člen 24. — Za zakuženo se smatra ladja:

- 1.) na kateri obstoji primer človeške kuge;
- 2.) ali na kateri se je pojavil primer človeške kuge dlje kot šest dni po vkrcanju;
- 3.) ali na kateri se je ugotovila prisotnost okuženih podgan.

Za sumno se smatra ladja:

- 1.) na kateri se je pojavil primer človeške kuge v prvih šestih dneh po vkrcanju;
- 2.) ali če so preiskave glede podgan očito dokazale, da je na njej med podganami nenavadna smrtnost, katere vzrok ni ugotovljen.

Sumna ladja se smatra za tako do trenutka, dokler se ne uporabijo v luki, zadostno opremljeni s potrebnimi pripravami, nanjo ukrepi, predpisani s to konvencijo.

Za nezakuženo se smatra ladja, na kateri ni bilo, dasi je prišla iz zakužene luke, človeške ali podganje kuge ne v trenutku odhoda ne med potovanjem ne v trenutku prihoda, in na kateri niso po-

kazale preiskave glede podgan, da bi bila med njimi nenavadna smrtnost.

Člen 25. — Na zakužene ladje se uporablja nastopni režim:

- 1.) zdravniški pregled;
- 2.) bolniki se takoj izkrcajo in izolirajo;
- 3.) vse osebe, ki so prišle v dotiko z bolniki, in osebe, ki jih smatra luško sanitetno oblastvo po pravici za sumne, se izkrcajo, če je to mogoče. Take osebe se ali opazujejo ali nadzirajo, ali pa najprej opazujejo in potem nadzirajo; vendar pa ne smejo trajati ti ukrepi dlje nego šest dni od dne, ko je ladja prispela.

Luškemu sanitetnemu oblastvu gre pravica, uporabljati izmed teh ukrepov onega, ki se mu zdi prikladnejši po datumu poslednjega primera, po stanju ladje in po krajevnih možnostih. Za isti časovni presledek se sme preprečiti izkrcavanje posadke, razen v primerih službene potrebe, naznanjenih sanitetnemu oblastvu;

4.) rabljena posteljnina, umazano perilo, stvari za osebno rabo in ostali predmeti, ki se smatrajo po mnenju sanitetnega oblastva za zakužene, se morajo desinsektizirati in, če je treba, desinficirati;

5.) deli ladje, v katerih so bivali okuženi bolniki ali ki se smatrajo po mnenju sanitetnega oblastva za zakužene, se morajo desinsektizirati in, če je treba, desinficirati;

6.) sanitetno oblastvo sme predpisati deratizacijo pred iztovoritvijo, če spozna, da je moči po naravi in namestitvi tovora popolnoma pokončati podgane brez iztovoritve. V tem primeru ni ladje po iztovoritvi iznova deratizirati. V ostalih primerih se morajo pokončati glodavci na ladji z izpraznjenim dnom. Pri ladjah z balastom je izvršiti to operacijo čimprej pred natovoritvijo.

Deratizacija se mora izvršiti tako, da se čim manj poškoduje ladja in eventualno tovor. Ta operacija ne sme trajati dlje nego štiri in dvajset ur. Vsi stroški za deratizacijo in vsa eventualna povračila škode se morajo urediti po načelih, določenih v členu 18.

Če naj iztovori ladja samo del tovora in če smatra luška oblastva, da ni mogoče izvršiti popolne deratizacije, sme ostati taka ladja v luki toliko časa, kolikor ga ji je treba, da iztovori ta del tovora; vendar pa se morajo odrediti, v zadostilo sanitetnemu oblastvu, vsi varnostni ukrepi, včevši izolacijo, da ne pridejo podgane z ladje na suho, ko se blago iztovarja, ali kako drugače.

Iztovarjanje se vrši pod nadzorstvom sanitetnega oblastva, ki odredi vse, česar je treba, da se zaposleno osebje ne okuži. To osebje spada pod

¹ V vseh primerih, kjer določa ta konvencija nadzorstvo, sme uporabljati sanitetno oblastvo izjemoma opazovanje na osebe, ki ne dajo glede svojega zdravstvenega stanja zadostnih garancij.

Osebe, glede katerih se odredi opazovanje ali nadzorstvo, morajo pristati na vse klinične ali bakteriološke preiskave, ki jih spozna sanitetno oblastvo za potrebne.

opazovanje ali nadzorstvo, ki ne sme trajati dlje nego deset dni od trenutka, ko je prestalo iztovarjati.

Člen 26. — Na ladje, ki so sumne kuge, se uporabljajo ukrepi, predpisani pod točkami 1.), 4.), 5.) in 6.) člena 25.

Razen tega je moči odrediti za posadko in potnike nadzorstvo, ki ne traja dlje nego šest dni od dne, ko je ladja prispela. V istem časovnem presledku se sme preprečiti izkrcavanje posadke, razen v primerih službene potrebe, naznanjenih sanitetnemu oblastvu.

Člen 27. — Nezakuženim ladjam se takoj dopusti svobodno občevanje z luko; vendar pa sme predpisati sanitetno oblastvo v luki prihoda glede njih nastopne ukrepe:

1.) zdravniški pregled, da se ugotovi, ali je ladja v onem stanju, ki je določeno z definicijo nezakužene ladje;

2.) uničitev podgan na ladji, ob pogojih, določenih pod točko 6.) člena 25., v izjemnih primerih in iz osnovanih razlogov, ki se priobčijo kapetanu ladje pisмено;

3.) glede posadke in potnikov se sme odrediti nadzorstvo, ki ne traja dlje nego šest dni od dne, ko je ladja odplula iz zakužene luke. V istem časovnem presledku se sme preprečiti izkrcavanje posadke, razen v primerih službene potrebe, naznanjenih sanitetnemu oblastvu.

Člen 28. — Vse ladje, razen onih, ki opravljajo samo domačo obrežno plovitev, se morajo občasno deratizirati ali pa vzdrževati stalno v takem stanju, da se zmanjša število podgan na njih na minimum. V prvem primeru se jim izdado potrdila o deratizaciji, v drugem primeru pa potrdila, da so oproščene deratizacije.

Vlade morajo naznaniti po mednarodnem uradu za javno higieno one svoje luke, ki imajo potrebne priprave in osebje za deratizacijo ladij.

Potrdila o deratizaciji ali o oprostitvi od deratizacije izdajajo izključno sanitetna oblastva spredaj omenjenih luk. Ta potrdila veljajo šest mesecev. Vendar pa je dopustno, podaljšati ta rok za mesec dni ladjam, ki se vračajo v domačo luko.

Če se ne predloži veljavno potrdilo, je sanitetno oblastvo luk, omenjenih v drugem odstavku tega člena, upravičeno, po končani preiskavi in inspekciji:

a) samo izvršiti operacije za deratizacijo ladje ali pa odrediti, da se izvrše te operacije pod njegovim vodstvom in nadzorstvom. Ko se izvrše te operacije v njegovo zadostilo, mora izdati datirano potrdilo o deratizaciji. Za vsak poedini primer oloči, katero tehniko je uporabiti, da se praktično zagotovi uničitev podgan na ladji; v potrdilu se omeni podrobna obvestila o uporabljenem načinu deratizacije in prav tako o številu pokončenih podgan. Deratizacija se mora izvršiti tako, da se čim manj poškoduje ladja in eventualno tovor. Operacija ne sme trajati dlje nego štiri in dvajset ur. Pri ladjah, ki nosijo samo balast, jo je treba izvršiti pred vtovoritvijo. Vsi stroški glede operacij deratizacije in vsa eventualna povračila škode se uredi po načelih, določenih v členu 18.;

b) izdati datirano in obrazloženo potrdilo o oprostitvi od deratizacije, če se je uverilo, da se vzdržuje ladja v takem stanju, da je število podgan na njej zmanjšano na minimum.

Potrdila o deratizaciji in potrdila o oprostitvi od deratizacije se morajo sestavljati kolikor mogoče enotno. Obrazce te potrdil pripravi mednarodni urad za javno higieno.

Pristojno oblastvo vsake države se zavezuje, priobčiti vsako leto mednarodnemu uradu za javno higieno pregled ukrepov, odrejenih v izvrševanju tega člena, nadalje število ladij, na katerih se je izvršila deratizacija ali katerim so se izdala potrdila o oprostitvi od deratizacije v lukah, omenjenih v drugem odstavku tega člena.

Mednarodni urad za javno higieno se pozivlje, naj stori, skladno s členom 14., vse, česar je treba, da se zavaruje izmenjevanje informacij o ukrepih, odrejenih v uporabljanju tega člena, in prav tako o doseženih uspehih.

Odredbe tega člena ne posezajo v pravice, priznane sanitetnim oblastvom s členi 24. do 27. te konvencije.

Vlade morajo paziti na to, da odredijo pristojna oblastva vse zahtevane in praktično izvedne ukrepe, s katerimi se zagotovi pokončevanje podgan v lukah (pristaniščih), njih postranskih zgradbah, njih okolici, na čolnih (chalands — čolni, plitve transportne ladje) in na ladjah, ki opravljajo obrežno plovitev.

B. Kolera.

Člen 29. — Ladja se smatra za zakuženo, če obstoji na njej primer kolere ali če se je dogodil na njej primer kolere v petih dneh, preden je prispela v luko.

Ladja se smatra za sumno, če se je dogodil na njej primer kolere v trenutku, ko je odplula ali pa med potovanjem, toda se ni dogodil noben nov primer v petih dneh pred prihodom. Za sumno se smatra do trenutka, dokler se ne uporabijo nanjo ukrepi, predpisani s to konvencijo.

Ladja se smatra za nezakuženo, najsi je prispela iz zakužene luke ali najsi je bilo na njej kaj oseb, došlih iz zakužene oblasti, če ni bilo na njej primera kolere ne v trenutku odhoda ne med potovanjem ne ob prihodu.

Na primere, kažejo klinične simptome kolere, pri katerih se niso našli vibrioni ali pri katerih so se našli vibrioni, ki pa ne kažejo značajev kolernega vibriona, se uporabljajo vsi ukrepi, predpisani za kolero.

Bacilonosci, zasledeni ob prihodu ladje, spadajo, ko so se izkrcali, pod vse obveznosti, naložene eventualno z domačimi zakoni pripadnikom države, kamor je ladja prišla.

Člen 30. — Na ladje, zakužene s kolero, se uporablja nastopni režim:

- 1.) zdravniški pregled;
- 2.) bolniki se takoj izkrcajo in izolirajo;
- 3.) posadka in potniki se smejo izkrcati in se pri-
drže ali na opazovanju ali pa se odredi glede njih

nadzorstvo, in sicer za največ pet dni od dne, ko je ladja prispela.

Vendar se sme uvesti glede oseb, ki dokažejo, da so imunizirane zoper kolero z vakcino, izvršeno pred manj kot šestimi meseci in dlje kot pred šestimi dnevi, nadzorstvo, ne pa opazovanje;

4.) rabljena posteljnina, umazano perilo, stvari za osebno rabo in ostali predmeti, vsevši hrano, ki se smatrajo po mnenju luškega sanitetnega oblastva za nedavno zakužene, se morajo razkužiti;

5.) deli ladje, v katerih so bivali bolniki, okuženi s kolero, ali ki jih smatra sanitetno oblastvo za zakužene, se morajo razkužiti;

6.) iztovarjanje se vrši pod nadzorstvom sanitetnega oblastva, ki odredi vse, česar je treba, da se osebje, uporabljeno pri iztovarjanju, ne okuži. To osebje spada pod opazovanje ali nadzorstvo, ki ne sme trajati dlje nego pet dni od trenutka, ko je prestalo iztovarjati;

7.) če se smatra pitna voda, vtovorjena na ladjo, za sumno, se mora po predhodni razkužitvi izliti in se nadomestiti z vodo dobre kakovosti, ko so se predhodno razkužili rezervoarji;

8.) sanitetno oblastvo sme prepovedati, da bi se brez predhodne razkužitve izpustila (izlila) balastna voda (water ballast = voda, ki se vtovori na ladjo kot balast), če se je natočila v zakuženi luki;

9.) prepovedati se sme, da bi se izpuščali ali metali v luške vode človeški izmetki in prav tako voda, zaostala na ladji, razen če se predhodno razkuži.

Člen 31. — Na ladje, ki so sumne kolere, se uporabljajo ukrepi, predpisani pod točkami 1.), 4.), 5.), 7.), 8.) in 9.) člena 30.

Glede posadke in potnikov se sme odrediti nadzorstvo, ki pa ne sme trajati dlje nego pet dni od dne, ko je ladja prispela. Priporoča se, preprečiti v tem času izkrcavanje posadke, razen v primerih službene potrebe, naznanjenih luškemu sanitetnemu oblastvu.

Člen 32. — Ladja, proglašena za zakuženo ali sumno samo zaradi tega, ker obstoji na njej primer, kažoč klinične simptome kolere, se proglasi za nezakuženo, če nista razkrila dva bakteriološka pregleda, izvršena v presledku najmanj štiri in dvajsetih ur ne kolernega vibriona ne drugega sumnega vibriona.

Člen 33. — Ladjam, ki niso zakužene s kolero, se dovoli takoj svobodno občevanje z luko.

Sanitetno oblastvo luke, v katero so prispeli, sme predpisati glede njih ukrepe, določene pod točkami 1.), 7.), 8.) in 9.) člena 30.

Glede posadke in potnikov se sme odrediti nadzorstvo, ki pa ne sme trajati dlje nego pet dni od dne, ko je ladja prispela. V istem času se sme preprečiti izkrcavanje posadke, razen v primerih službene potrebe, naznanjenih luškemu sanitetnemu oblastvu.

Člen 34. — Ker je vakcinacija zoper kolero dokazano učinkljiva metoda za zatiranje kolerne epidemije in torej tudi zmanjšuje možnost, da bi se bolezen širila, se priporoča sanitetnim upravam, naj uporabljajo v najširši meri vselej, kadar je le mogoče, spe-

cifično vakcinacijo v leglih kolere in naj priznavajo glede restriktivnih ukrepov izvestne olajšave oseb, ki bi se dale vakcinirati.

C. Rumena mrzlica.

Člen 35. — Ladja se smatra za zakuženo, če obstoji na njej primer rumene mrzlice ali če se je dogodil bodisi v trenutku odhoda, bodisi med potovanjem.

Ladja se smatra za sumno, če sicer ni bilo na njej primera rumene mrzlice, toda prihaja po manj kot šestdnevem potovanju iz zakužene luke ali iz nezakužene luke, ki je v tesnih odnosih z endemičnimi središči rumene mrzlice, ali če je po pravici domnevati, da si prispeva ladja po dlje kot šestdnevem potovanju, da utegne prenašati krilate stegomije (*Stegomyia*, *Aedes* *Egypti*), prihajajoče iz rečene luke.

Ladja se smatra za nezakuženo, da si prihaja iz luke, zakužene z rumeno mrzlico, če ni bilo na njej nobenega primera rumene mrzlice, če prihaja po dlje kot šestdnevem potovanju in če ni verjetno, da bi prenašala krilate stegomije ali če dokaže v zadostilo oblastvu luke, v katero je prispela:

a) da se je držala ves čas, ko je bivala v luki odhoda, na razdalji najmanj 200 metrov od obljudene kopnine in na toliki razdalji od pontonov, da je zaradi tega prehod stegomij malo verjeten;

b) ali da se je v trenutku odhoda uporabila nanjo učinkljiva fumigacija za uničitev komarjev.

Člen 36. — Na ladje, zakužene z rumeno mrzlico, se uporablja nastopni režim:

1.) zdravniški pregled;

2.) bolniki se izkrcajo in oni, ki so v prvem petdnevem stadiju bolezni, se izolirajo tako, da se prepreči zakužitev komarjev;

3.) glede ostalih oseb, ki se izkrcajo, se odredi opazovanje ali nadzorstvo, ki pa ne sme trajati dlje nego šest dni od trenutka, ko so se izkrcali;

4.) ladja se mora držati na razdalji najmanj 200 m od obljudene kopnine in na toliki razdalji od pontonov, da je prehod stegomij malo verjeten;

5.) na ladji se morajo pokončevati komarji v vseh fazah svojega razvoja, kolikor je mogoče, preden se blago iztovori. Če se izvrši iztovoritev, preden se komarji pokončajo, je treba odrediti glede osebja, uporabljanega za to delo, opazovanje ali nadzorstvo, ki pa ne sme trajati dlje nego šest dni od trenutka, ko je prestalo iztovarjati.

Člen 37. — Glede ladij, ki so sumne rumene mrzlice, se smejo odrediti ukrepi, določeni pod točkami 1.), 3.), 4.) in 5.) člena 36.

Če pa je ladja, katere potovanje je trajalo manj kot šest dni, izpolnila pogoje, razložene pod črkama a) in b) v odstavku člena 35., ki se nanaša na nezakužene ladje, je treba odrediti glede nje samo ukrepe, določene pod točkami 1.) in 3.) člena 36., in fumigacijo.

Če je minulo od dne, ko je ladja odplula iz zakužene luke, trideset dni in če se ni pojavil na ladji noben primer med potovanjem, se sme dovoliti ladji svobodno občevanje z luko, ko se predhodno fumigira, ako se zdi sanitetnemu oblastvu to potrebno.

Člen 38. — Nezakuženim ladjam se dovoli svobodno občevanje z luk po izvršenem zdravniškem pregledu.

Člen 39. — Ukrepi, določeni v členih 36. in 37., se nanašajo samo na one kraje, kjer obstoje stegomije; uporabljati jih je, vpoštevaje aktualne klimatske razmere in stegomijski indeks.

V ostalih krajinah se uporabljajo v toliki meri, v kolikrški se zdi sanitetnemu oblastvu potrebno.

Člen 40. — Zlasti se priporoča kapetanom ladij, ki so pripluli v luko, zakuženo z rumeno mrzlico, naj odrede med potovanjem vse možne ukrepe, da se metodično zasledujejo in pokončujejo komarji in njih ličinke v dostopnih delih ladje, zlasti v shrambah, kuhinjah, kurilnicah, vodnih rezervoarjih in vseh prostorih, posebno prikladnih za zavetišča stegomij.

C. Pegavica.

Člen 41. Glede ladij, na katerih se je pojavil med potovanjem ali na katerih obstoji v trenutku njih prihoda primer pegavice, se smejo odrediti nastopni ukrepi:

- 1.) zdravniški pregled;
- 2.) bolniki se morajo takoj izkreati, izolirati in očistiti uši;
- 3.) ostali potniki, glede katerih bi bilo verjetno, da so nosilci uši ali da so bili izpostavljeni infekciji, se morajo prav tako očistiti uši in glede njih se sme uvesti nadzorstvo, čigar trajanje se mora točno odrediti, vendar pa ne sme trajati nikoli dlje nego dvajset dni od dne, ko so se očistili uši;
- 4.) rabljena posteljnina, perilo, stvari za osebno rabo in ostali predmeti, ki se smatrajo po mnenju sanitetnega oblastva za zakužene, se morajo desinsektizirati;
- 5.) oni deli ladje, kjer so bivale osebe, ki so obtele za pegavico in ki se smatrajo po mnenju sanitetnega oblastva za zakužene, se morajo desinsektizirati.

Ladji se takoj dovoli svobodno občevanje z luko.

Vsaki vladi gre pravica, odrediti po izkrcanju ukrepe, ki jih smatra za prikladne, da se zavaruje nadzorstvo nad osebami, ki so pripotovali z ladjo, kjer ni bilo pegavice, ki pa so pred manj kot dvajsetimi dnevi odšle iz oblasti, kjer je pegavica epidemična.

D. Osepnice.

Člen 42. — Glede ladij, na katerih se je pojavil med potovanjem ali v trenutku prihoda primer osepnice, se smejo odrediti nastopni ukrepi:

- 1.) zdravniški pregled;
- 2.) bolniki se morajo takoj izkreati in izolirati;
- 3.) glede ostalih oseb, o katerih je verjetno, da so bile izpostavljene infekciji na ladji in ki niso po mnenju sanitetnega oblastva dovolj zaščitene z novo vakcino ali s prejšnjim obolenjem za osepnice, se sme odrediti ali vakcinacija ali nadzorstvo ali pa vakcinacija in po njej nadzorstvo, pri čemer je odrediti trajanje nadzorstva po razmerah; vendar pa ne sme trajati nadzorstvo nikoli dlje nego štirinajst dni od dne prihoda;

4.) nedavno rabljena posteljnina, umazano perilo, stvari za osebno rabo in ostali predmeti, ki se smatrajo po mnenju sanitetnega oblastva za nedavno zakužene, se morajo razkužiti;

5.) samo oni deli ladje, kjer so bivale osebe, ki so obtele za osepnice in ki se smatrajo po mnenju sanitetnega oblastva za zakužene, se morajo razkužiti.

Ladji se takoj dovoli svobodno občevanje z luko.

Vsaki vladi gre pravica, odrediti po izkrcanju ukrepe, ki jih smatra za prikladne, da se zavaruje nadzorstvo nad osebami, ki niso zaščitene z vakcino in ki so pripotovali z ladjo, kjer ni bilo osepnice, ki pa so pred manj kot štirinajstimi dnevi odšle iz oblasti, kjer so osepnice epidemične.

Člen 43. — Ladjam, pristajajočim v državah, kjer so razširjene osepnice v obliki epidemije, se priporoča, naj odredijo vse možne varnostne ukrepe, da se zavaruje vakcinacija ali revakcinacija posadke.

Prav tako se priporoča vladam, naj razširijo v čim večji meri vakcinacijo in revakcinacijo zlasti v lukah in v obmejnih krajinah.

E. Skupne odredbe.

Člen 44. — Kapetan in ladijski zdravnik morata odgovoriti na vsa vprašanja sanitetnega oblastva o zdravstvenih razmerah na ladji med potovanjem.

Če trdita kapetan in zdravnik, da ni bilo po odhodu na ladji ne primera kuge ne kolere ne rumene mrzlice ne pegavice ne osepnice in tudi ne nenavadne smrtnosti med podganami, sme zahtevati sanitetno oblastvo od njiju, naj podasta formalno izjavo ali pa izjavo pod prisego.

Člen 45. — Sanitetnemu oblastvu mora biti glede uporabljanja ukrepov, označenih v predhodnih pododdelkih A, B, C, Č in D, do tega, da je na ladji zdravnik in da so se med potovanjem resnično izvršili ukrepi zlasti za pokončevanje podgan.

Sanitetna oblastva onih držav, ki bi se jim zdelo primerno, se lahko sporazumeje o tem, da oproste zdravniškega pregleda in drugih ukrepov nezakužene ladje, na katerih posluje zdravnik, specialno pooblaščen od njih države.

Člen 46. — Priporočati je, da pazijo vlade ob postopanju, ki ga je uporabljati na osebe in predmete, prihajajoče iz kakšne države, na ukrepe, ki jih je odredila ta država za zatiranje nalezljivih bolezni in za preprečevanje, da bi se prenesle te bolezni v drugo državo.

Ladje, prihajajoče iz luk, kjer so izpolnjeni pogoji, označeni v členih 14. in 51., nimajo zgolj na tej podstavi pravico do posebnih ugodnosti v luki svojega prihoda; toda vlade se zavezujejo, vpoštevati v največji stopnji ukrepe, ki so se že odredili v teh lukah, tako da se znižajo pri ladjah, prihajajočih iz teh luk, na najmanjšo mero vsi ukrepi, ki jih je treba odrediti v luki prihoda. V ta namen in zato, da se provzročajo plovitvi, trgovini in prometu čim manjše ovire, se priporoča, skleniti posebne sporazume v okviru, določenem v členu 57. te konvencije, vselej, kadar bi bilo videti to koristno.

Člen 47. — Glede onih ladij, prihajajočih iz zakuženih krajin, ki so bile predmet sanitarnih ukrepov, uporabljenih v zadostnem obsegu v zadostilo sanitetnega oblastva, se ne uporabijo drugič ti ukrepi ob njih prihodu v novo luko, najsi pripada ali ne pripada ta luka isti državi, toda samo, če se ni dogodil od takrat noben incident, zaradi katerega bi bilo treba uporabiti spredaj določene sanitarne ukrepe in če so priplule v kakšno zakuženo luko, samo zato, da so se založile z gorivom.

Smatra ni za priplulo v luko ladje, ki je izkrcala, ne da bi bila prišla v dotiko s kopnino, samo potnike in njih prtljago, prav tako pa tudi pismovno pošto ali ki je samo vkrcala pismovno pošto ali potnike s prtljago ali brez nje, ki niso imeli dotike s to luko ali z zakuženo krajino. Če gre za rumeno mrzlico, se mora držati razen tega ladja, ako je mogoče, najmanj 200 metrov daleč od obljudene kopnine in na toliki razdalji od pontonov, da je prehod stegomij malo verjeten.

Člen 48. — Luško oblastvo, ki uporablja sanitarne ukrepe, izda brezplačno kapetanu ali vsaki drugi prizadeti osebi vselej, kadar se to zahteva, potrdilo, ki navaja podrobno vrsto ukrepov, uporabljenih metodo, dele ladje, ki so bili predmet postopanja, in razloge, zakaj so se ti ukrepi uporabili.

Prav tako izdaja brezplačno na zahtevo potnikom, ki so pripotovali z zakuženo ladjo, potrdilo, ki navaja datum njih prihoda in ukrepe, ki so bili uporabljeni nanje in na njih prtljago.

V. oddelek. — Obče odredbe.

Člen 49. — Priporoča se to-le:

- 1.) zdravstveni patent (patente de santé) naj se izdaja brezplačno v vseh lukah;
- 2.) pisarniške takse za konzularne vize na podstavi vzajemnosti naj se znižajo tako, da izkazujejo samo stroške za storjeno uslugo;
- 3.) zdravstveni patent bodi spisan, razen v jeziku države, kjer je bil izdan, vsaj še v enem izmed jezikov, ki ga pozna pomorski svet;
- 4.) sklenejo naj se po členu 57. te konvencije posebni sporazumi zato, da se postopno odpravijo konzularne vize in zdravstveni patent.

Člen 50. — Želeti je, da bi bilo število luk, opremljenih z zadostno organizacijo in zadostnimi pripravami za sprejem ladje, najsi je njeno zdravstveno stanje kakršnokoli, za vsako državo v razmerju z važnostjo prometa in plovitve. Dasi gre vladam pravica, dogovoriti organizacijo skupnih sanitetnih postaj, mora vendarle vsaka država opremiti vsaj po eno luko na obali svojega morja z organizacijo in s temi pripravami.

Razen tega se priporoča, opremiti vse velike luke za morsko plovitev s pripravami na tak način, da je moči uporabiti tam vsaj na nezakužene ladje takoj po njih prihodu predpisane sanitarne ukrepe in da jih ni treba pošiljati zategadelj v drugo luko.

Vsaka zakužena ali sumna ladja, ki priplave v luko, neopremljena s pripravami za njen sprejem, mora kreniti na svojo nevarnost v eno izmed luk, odprtih za ladje njene kategorije.

Vlade naznanijo mednarodnemu uradu za javno higieno luke, odprte pri njih za prihod iz luk, v katerih se je pojavila kuga, kolera ali rumena mrzlica, in zlasti luke, odprte za zakužene ali sumne ladje.

Člen 51. — Priporoča se, ustanoviti v velikih lukah pomorske plovitve:

- a) redno luško zdravniško službo in stalno nadzorstvo nad zdravstvenim stanjem ladijskih posadk in luškega prebivalstva;
- b) material za transport bolnikov in prostore, prikladne za njih izoliranje, prav tako pa tudi za opazovanje sumnih oseb;
- c) priprave, potrebne za učinkljivo desinfekcijo in desinsektizacijo; bakteriološki laboratorij in službo, ki utegne vršiti nujne vakcinacije bodisi zoper osepnice, bodisi zoper druge bolezni;
- č) službo za oskrbovanje luke z nesumno pitno vodo in za uporabljanje sistema, ki daje vso možno varnost za odstranjanje odpadkov in nečistote in za izpraznjevanje rabljene (pokvarjene) vode;
- d) strokovno in zadostno osebje in potrebno opremo za deratizacijo ladij, ladjedelnic, dokov in skladišč;
- e) stalno organizacijo za izsledovanje in pregledovanje podgan.

Prav tako je priporočati, da so skladišča in doki v mejah možnosti »rat-proof« in da je luško omrežje kanalov za odtekanje nečistote ločeno od mestnega omrežja.

Člen 52. — Vlade hočejo opuščati vsak zdravniški pregled ladij, ki plovejo po njih teritorialnih vodah¹ ter ne prihajajo v luke ali ne pristajajo k obalam njih dotičnih držav.

Če bi priplula ladja iz kakršnegakoli razloga v kakšno luko ali pristala k obali, je treba uporabiti nanjo v mejah mednarodnih konvencij zakone in sanitarne pravilnike one države, ki ji pripada ta luka ali ta obala.

Člen 53. — Posebni ukrepi se smejo predpisati glede vsake ladje z izjemoma slabimi higienskimi pogoji, takimi, da se pospešuje razširjanje bolezni, o katerih govori ta konvencija, zlasti pa glede natripanih ladij.

Člen 54. — Vsaki ladji, ki se neče pokoriti obveznostim, naloženim od luškega oblastva po odredbah te konvencije, je na izvolji, da se vrne na široko morje.

Vendar pa se ji sme dovoliti, da izkrci svoje blago, če se izolira in če se odrede glede blaga ukrepi, določeni v II. oddelku II. poglavja te konvencije.

Prav tako se ji sme dovoliti, da izkrci potnike, ki to zahtevajo, če pristanejo na ukrepe, predpisane od sanitetnega oblastva.

Tudi sme ladja, če ostane izolirana, vkrcati gorivo, živila in vodo.

¹ Izraz »teritorialne vode« je umeti v striktno pravnem zmislu; z njim niso obseženi prekopi: Sueški, Panamski in Kielski.

Člen 55. — Vsaka vlada se zavezuje, imeti samo eno sanitetno tarifo, ki se mora objaviti in katere takse morajo biti zmerne. Ta tarifa se uporablja v lukah na vse ladje, ne glede na to, ali plovejo pod domačo ali pod tujo zastavo, in na inozemske državljane ob istih pogojih kakor za domorodce.

Člen 56. — Ladje, ki opravljajo mednarodno obrežno plovitev (kabotažo), so predmet specialnega režima, ki ga je ustanoviti s skupnim sporazumom med prizadetimi državami. Vendar pa se smejo uporabljati odredbe člena 28. te konvencije nanje v vseh primerih.

Člen 57. — Glede na svoje posebne razmere in zato, da bi bilo uporabljanje sanitarnih ukrepov, določenih s to konvencijo, čim učinkovitejše in združeno s čim manjšimi ovirami, smejo sklepati vlade med seboj posebne sporazume. Besedila teh sporazumov se morajo priobčiti mednarodnemu uradu za javno higieno.

VI. oddelek. — Ukrepi na suhih mejah. —
Železniški potniki. — Obmejni pašovi.
— Rečna pota.

Člen 58. — Na suhih mejah se ne sme ustanoviti opazovanja.

Samo osebe, ki kažejo simptome bolezni, o katerih govori ta konvencija, se smejo pridržati na mejah.

To načelo ne izključuje pravice vsake poedine države, da sme po pokazani potrebi zapreti del svojih mej. Označiti je treba kraje, pri katerih se obmejni promet izključno dovoljuje; v tem primeru je ustanoviti na tako označenih krajih predpisno opremljene sanitetne postaje. Ti ukrepi se morajo takoj priobčiti prizadeti sosednji državi.

Vključ odredbam tega člena se smejo pridržati na suhih mejah na opazovanju, ki ne sme trajati dlje nego sedem dni od dne prihoda, osebe, ki so bile v dotiki z bolnikom, obolelim za pljučno kugo.

Glede oseb, ki so bile v dotiki z bolnikom, obolelim za pegavico, se sme odrediti depedikulacija.

Člen 59. — Važno je, podrediti v vlakih, ki prihajajo iz zakužene oblasti, potnike spotoma glede njih zdravstvenega stanja nadzorstvu železniškega osebja.

Zdravniška intervencija se omejuje na pregled potnikov kakor tudi na oskrbo, ki jo je treba dati bolnikom in, če je treba, osebam iz njih okolice. Če se ta pregled vrši, se mora izvršiti kolikor mogoče skupno s carinskim pregledom, tako da se pridržo potniki čim krajši čas.

Člen 60. — Železniška vozila, občujoča v državah, kjer obstoji rumena mrzlica, morajo biti tako urejena, da dajo čim manj možnosti za prenašanje stegomij.

Člen 61. — Čim prispejo potniki, prihajajoči iz oblasti, ki je v razmerah, navedenih v drugem odstavku člena 10. te konvencije, na namembni kraj, je treba odrediti glede njih nadzorstvo, ki ne traja od dne prihoda dlje nego šest dni, če gre za kugo, pet dni, če gre za kolero, šest dni, če gre za rumeno

mrzlico, dvanajst dni, če gre za pegavico, ali štiriinajst dni, če gre za osepnice.

Člen 62. — Ne glede na predhodne odredbe, si pridržujejo vlade pravico, odrediti v izjemnih primerih glede bolezni, o katerih govori ta konvencija, posebne ukrepe zoper izvestne kategorije oseb, ki ne dajo zadostne sanitarne garancije, zlasti zoper osebe, ki potujejo ali prestopajo mejo v skupinah. Odredb tega odstavka ni uporabljati na izseljence, s pridržkom odredb člena 21.

Ti ukrepi smejo obsežati ustanovitev sanitetnih postaj na meji, opremljenih na tak način, da je moči zavarovati nadzorstvo in eventualno opazovanje oseb, za katere gre, prav tako pa tudi zdravniški pregled, desinfekcijo, desinsektizacijo in vakcinacijo.

Ti izjemni ukrepi bi morali biti, kolikor je mogoče, predmet osebnih sporazumov med sosednjimi državami.

Člen 63. — Vozil, odrejenih za prevoz potnikov, pošte in potniške prtljage, nadalje vagonov za blago, ni pridrževati na meji.

Če pa je kakšno izmed teh vozil zakuženo ali če je bil v njem bolnik, obolel za kugo, kolero, pegavico ali osepnice, se mora vozilo pridržati, kolikor je treba, da se odrede zanje profilaktični ukrepi, indicirani za dotični primer.

Člen 64. — Ukrepi glede prehajanja železniškega in poštnege osebja čez mejo spadajo v resort prizadetih administracij. Kombinirajo se tako, da ne ovirajo službe.

Člen 65. — Ureditev obmejnega prometa in vprašanj, ki so v zvezi s tem prometom, se prepušča posebnim sporazumom med sosednjimi državami po odredbah te konvencije.

Člen 66. — Vladam obrežnih držav gre pravica, odrediti s posebnimi sporazumi sanitarni režim za jezera in za rečna pota.

II. DEL.

Specialne odredbe za Sueški prekop in za države, ki meje obenj.

I. oddelek. — Ukrepi glede navadnih ladij, prihajajočih od severa iz zakuženih luk, ki se pojavijo ob vходу v Sueški prekop ali v egiptovskih lukah.

Člen 67. — Navadnim nezakuženim ladjam, ki prihajajo iz luke, napadene od kuge ali kolere in ležeče v Evropi ali v kotlini Sredozemskega ali Črnega morja, in ki se javijo za prehod skozi Sueški prekop, se dovoli prehod pod karanteno.

Člen 68. — Navadne nezakužene ladje, ki hočejo pristati k obali v Egiptu, se smejo ustaviti v Aleksandriji ali v Port-Saidu.

Če se je pojavila v luki odhoda kuga, je treba uporabiti člen 27.

Če se je pojavila v luki odhoda kolera, se mora uporabiti člen 33.

Luško sanitetno oblastvo sme nadomestiti nadzorstvo z opazovanjem bodisi na ladji sami, bodisi na karantenski postaji.

Člen 69. — Ukrepe glede zakuženih ali sumnih ladij, ki prihajajo iz luke, napadene od kuge ali kolere in ležeče v Evropi ali na obalah Sredozemskega ali Črnega morja, in ki žele pristati v eni izmed egiptovskih luk ali pluti skozi Sueški prekop, odredi egiptovski pomorski in karantenski sanitetni svet po odredbah te konvencije.

Člen 70. — Pravilnik, ki ga je izdal egiptovski pomorski in karantenski sanitetni svet, se mora v čim krajšem roku revidirati, da se prilagodi odredbam te konvencije. Da postane izvršen, ga morajo usvojiti one države, ki so zastopane v omenjenem svetu. Z njim se odredi režim, ki ga je naložiti ladjam, potnikom in blagu. Z njim je treba določiti najmanjše število zdravnikov, ki mora biti prideljeno vsaki postaji, prav tako pa tudi rekrutiranje, prejemke in pristojnosti teh zdravnikov in vseh uradnikov, ki jim je naloga, zavarovati pod oblastjo egiptovskega pomorskega in karantenskega sanitetnega sveta nadziranje in izvrševanje profilaktičnih ukrepov.

Te zdravnike in uradnike označi egiptovski vladi egiptovski pomorski in karantenski sanitetni svet po svojem predsedniku.

II. oddelek. — Ukrepi v Rdečem morju.

A. Ukrepi glede navadnih ladij, prihajajočih od juga, ki se pojavijo v lukah Rdečega morja ali so na poti v Sredozemsko morje.

Člen 71. — Nezávisno od običajnih odredb I. dela o klasifikaciji in režimu zakuženih, sumnih ali nezakuženih ladij, se morajo uporabljati posebni predpisi, navedeni v naslednjih členih, na navadne ladje, ki prihajajo od juga ter plovejo v Rdeče morje.

Člen 72. — Nezákužene ladje. — Nezákužene ladje smejo pluti skozi Sueški prekop pod karanteno.

Ako mora pristati ladja k obali v Egiptu:

a) če se je pojavila v luki odhoda kuga, je morala potovati ladja popolnih šest dni; drugače se odredi glede potnikov, ki se izkrcajo, in posadke nadzorstvo do konca teh šestih dni.

Operacije vtovarjanja in iztovarjanja se dovolijo, pri čemer je vpoštevati, česar je treba, da se ne izkrcajo podgane;

b) če se je pojavila v luki odhoda kolera, sme dobiti ladja dopustilo za svobodno občevanje z lukjo, toda glede vsakega potnika ali člana posadke se odredi, če ni minilo pet popolnih dni od dne odhoda iz zakužene luke, nadzorstvo do izteka tega roka.

Luško sanitetno oblastvo sme nadomestiti vselej, kadar se mu zdi to potrebno, nadzorstvo z opazovanjem bodisi na ladji sami, bodisi na karantenski postaji. V vseh primerih sme izvršiti bakteriološke preglede, ki se mu zde potrebni.

Člen 73. — Sumne ladje. — Ladjam, ki imajo zdravnika, se sme dovoliti, če smatra sanitetno oblastvo, da dajo zadostne garancije, vožnja skozi Sueški prekop pod karanteno, ob pogojih pravilnika, o katerem govori člen 70.

Ako mora pristati ladja k obali v Egiptu:

a) če gre za kugo, se morajo uporabiti ukrepi iz člena 26., toda nadzorstvo se sme nadomestiti z opazovanjem;

b) če gre za kolero, se morajo uporabiti ukrepi iz člena 31. z istim pridržkom glede nadomestitve nadzorstva z opazovanjem.

Člen 74. — Zakužene ladje. — a) Kuga. — Uporabiti se morajo ukrepi, predpisani v členu 25. Če preti nevarnost infekcije, se sme odrediti ladji, naj se zasedra pri Mojzesovih studencih ali na drugem kraju, ki ga označi luško sanitetno oblastvo.

Vožnja pod karanteno se sme dovoliti, preden izteče predpisani šestdnevni rok, če se zdi luškemu sanitetnemu oblastvu to mogoče.

b) Kolera. — Uporabiti se morajo ukrepi, predpisani v členu 30. Ladji se sme odrediti, naj se zasedra pri Mojzesovih studencih ali pa na drugem kraju; če gre za težko epidemijo na ladji, je dopustno, zavrniti ladjo do El-Tora, da se omogoči vakcinacija in, če je treba, zdravljenje bolnikov.

Ladji ni dati dopustila za vožnjo skozi Sueški prekop, dokler se sanitetna oblastva ne prepričajo, da niso potniki in posadka več nevarni.

B. Ukrepi glede navadnih ladij, prihajajočih iz zakuženih luk Hedžasa, ob času romanja (hadžiluka).

Člen 75. — Ob času romanja v Meko, če besni kuga ali kolera v Hedžasu, se uvrščajo ladje, prihajajoče iz Hedžasa ali iz kateregakoli drugega dela arabske obale ob Rdečem morju, v kategorijo navadnih sumnih ladij, če niso tam vkrcavale romarjev (hadžij) ali podobnih skupin in če ni bilo med potovanjem na njih nobenega sumnega primera. Glede njih je odrediti preventivne ukrepe in postopanje, ki velja za take ladje.

Če so namenjene v Egipt, se sme uvesti glede njih od dne vkrcanja v sanitetni ustanovi, ki jo odredi egiptovski pomorski in karantenski sanitetni svet, petdnevno opazovanje za kolero, šestdnevno pa za kugo. Razen tega se odrede glede njih vsi ukrepi, predpisani za sumne ladje (desinfekcija itd.); dopustilo za svobodno občevanje z lukjo dobe šele po ugodnem zdravniškem pregledu.

Dogovorjeno je, da se sme uvesti za ladje, na katerih je bilo med potovanjem kaj sumnih primerov, opazovanje pri Mojzesovih studencih, ki traja pet dni za kolero, šest dni pa za kugo.

III. oddelek. — Organizacija nadzorstva.

Člen 76. — Zdravniški pregled, določen s pravilniki za vsako ladjo, ki prispe v Suez, se sme vršiti tudi ponoči na ladjah, ki se prijavijo za vožnjo skozi prekop, če so te ladje razsvetljene z električno lučjo, kakor tudi vselej, kadar se luško sanitetno oblastvo prepriča, da je stanje razsvetljave zadovoljivo.

Sanitetni straži je naloženo, zavarovati nadzorstvo in izvrševanje profilaktičnih ukrepov, ki se uporabljajo v Sueškem prekoku in v karantenskih ustanovah. Stražniki imajo značaj agentov državnega

oblastva s pravico rekvizicije, če se prekršijo sanitetni predpisi.

IV. oddelek. — Vožnja skozi Sueški prekop pod karanteno.

Člen 77. — Sanitetno oblastvo sueške luke daje dopustila za vožnjo pod karanteno. O tem se takoj obvesti egiptovski pomorski in karantenski sanitetni svet. V dvomnih (sumnih) primerih odloča ta svet.

Člen 78. — Čim se dá dopustilo, določeno v predhodnem členu, se pošljejo telegrami oblastvom one luke, ki jo označi kapetan za svoje prvo prihodnje pristajališče, prav tako pa tudi luke končne namembe. Ti telegrami se odpravijo ob stroških ladje.

Člen 79. — Vsaka država predpiše kazenske odredbe zoper ladje, ki bi zapustile prevoženo smer, označeno od kapetana, ter bi priplule brezpravno v eno izmed luk na ozemlju te države. Izvzeti so primeri višje sile in zasilne pristaje.

Člen 80. — Ob izpraševanju mora kapetan izjaviti, ali ima na svoji ladji kaj kurjačev domačinov ali kakršnihkoli služiteljev s plačo, ki niso vpisani v seznamek posadke ali v vpisnik, ustanovljen v ta namen.

Nastopna vprašanja se dajo zlasti kapetanom vseh onih ladij, ki se pojavijo v Suez, prihajajoče od juga. Na ta vprašanja odgovarjajo pod prisego ali s formalno deklaracijo:

«Ali imate kaj pomožnega osebja: kurjačev ali drugih služiteljev, ki niso vpisani v seznamek posadke ali v posebni vpisnik? Katere narodnosti so? Kje ste jih vkrcali?»

Sanitetni zdravniki se morajo uveriti o prisotnosti tega pomožnega osebja; če ugotove, da nekaterih teh oseb ni, morajo skrbno dognati vzroke, zakaj jih ni.

Člen 81. — Na ladjo pridejo najmanj en sanitetni uradnik in dva sanitetna stražnika. Spremljati morajo ladjo do Port-Saida. Njih dolžnost je, preprečevati komunikacije in skrbeti za izvrševanje ukrepov, predpisanih za vožnjo skozi prekop.

Člen 82. — Na vožnji skozi prekop je prepovedano vsako vkrcavanje ali izkrcavanje in vsako prekrčevanje potnikov ali blaga.

Vendar pa se smejo potniki pod karanteno vkrcati v Suez ali v Port-Saidu.

Člen 83. — Ladje, ki plovejo pod karanteno, morajo izvršiti potovanje od Sueza do Port-Saida ali obratno brez garaže.¹

Ce ladja nasede ali če je garaža neizogibna, izvrši potrebne operacije ladijsko osebje, ki pa se mora izogibati vsake dotike z osebjem Družbe Sueškega prekopa.

Člen 84. — Vojaški transporti, ki se vrše s sumnimi ali zakuženimi ladjami, plovečimi pod ka-

ranteno, morajo voziti skozi prekop samo podnevi. Če morajo prebiti noč v prekopolu, se zasidrajo v jezeru Timsahu ali v Velikem jezeru.

Člen 85. — Ladjam, ki plovejo pod karanteno, je prepovedano, ostajati v luki Port-Saida, izvzemši primere, navedene v členih 82. in 86.

Operacije za zalaganje z živili se morajo izvršiti z ladijskimi sredstvi.

Osebe, uporabljene za vtovarjanje, ali vse ostale osebe, ki bi prišle na ladjo, se izolirajo na karantenskem pontonu. Glede njih je treba odrediti predpisane ukrepe.

Člen 86. — Če morajo ladje, ploveče pod karanteno, neizogibno vzeti premog ali petrolej v Suez ali v Port-Saidu, morajo izvršiti te operacije ob potrebnih garancijah glede izoliranja in sanitetnega nadzorstva, ki jih odredi egiptovski pomorski in karantenski sanitetni svet. Pri ladjah, na katerih je možno, učinkljivo nadzirati vtovarjanje premoga in se izogniti vsake dotike z osebami na ladji, smejo vtovarjati premog luški delavci. Ponoči mora biti mesto, kjer se vrši to delo, učinkljivo razsvetljeno z električno lučjo.

Člen 87. — Piloti, elektriiki, agenti Družbe Sueškega prekopa in sanitetni stražniki morajo oditi z ladje v Port-Saidu zunaj luke med (luškimi) nasipi in od tam se spremijo direktno na karantenski ponton, kjer se odrede glede njih ukrepi, spoznani za potrebne.

Člen 88. — Spodaj označene vojne ladje uživajo na vožnji skozi Sueški prekop ugodnosti po nastopnih odredbah:

Karantensko oblastvo jih prizna za nezakužene; če predlože potrdilo, izdano od ladijskih zdravnikov s komandantovim sopodpisom, s katerim se posvedočuje pod prisego ali v obliki formalne deklaracije:

a) da ni bilo ne v trenutku odhoda ne med potovanjem na ladji nobenega primera kuge ali kolere;

b) da so se najmanj dvanaest ur pred prihodom v egiptovsko luko kar najskrbneje pregledale vse osebe, brez izjeme, ki so na ladji, in da se ni ugotovilo s tem pregledom noben primer teh bolezni.

Te ladje so oproščene zdravniškega pregleda in dobe takoj dopustilo za svobodno občevanje z luko.

Vendar pa ima karantensko oblastvo pravico, izposlovati po svojih agentih, da se izvrši zdravniški pregled na vojnih ladjah vselej, kadar se mu zdi to potrebno.

Glede sumnih ali zakuženih ladij se uporabljajo veljavni predpisi.

Za vojne ladje se smatrajo samo bojne edinice. Transportne ladje, bolniške ladje spadajo v kategorijo navadnih ladij.

Člen 89. — Egiptovski pomorski in karantenski sanitetni svet je upravičen, organizirati tranzit pismovne pošte in navadnih potnikov, prihajajočih iz zakuženih držav, čez egiptovsko ozemlje po železnici v karantenskih vlakih.

¹ V plovitvi pomeni «garaže» pristajanje ladje na mestu, primernem za križarjenje, da je dovolj prostora za prehod druge ladje.

V. oddelek. — Sanitarni režim, ki ga je uporabljati na Perzijski zaliv.

Člen 90. — Sanitarni režim, ki izvira iz I. dela te konvencije, uporabljajo, kar se tiče plovitve v Perzijskem zalivu, luška sanitetna oblastva tako ob odhodu kakor tudi ob prihodu.

III. DEL.

Posebne odredbe o romanjih.

I. poglavje.

Obči predpisi.

Člen 91. — Na osebe in na predmete, ki so namenjeni v Hedžas ali v kraljevino Irak in ki se morajo vkrcati na romarsko ladjo, je uporabljati odredbe člena 13. celo takrat, kadar je luka, kjer se vkrcajo, nezakužena.

Člen 92. — Če so se pojavili v luki primeri kuge, kolere ali druge epidemične bolezni, se vrši vkrcavanje na romarske ladje šele, ko se je odredilo glede oseb, združenih v skupine, opazovanje, iz katerega se je možno prepričati, da ni kakšna teh oseb okužena s temi boleznimi.

Dogovorjeno je, da sme vpoštovati za izvrševanje tega ukrepa vsaka vlada krajevne razmere in možnosti.

Če gre za kolero, je treba odrediti glede oseb, ki pristanejo na vakcinacijo, katero izvrši zdravnik sanitetnega oblastva na licu mesta, samo zdravniški pregled v trenutku vakcinacije. Te osebe so oproščene opazovanja, določenega s tem členom.

Člen 93. — Romarji morajo biti opremljeni z vozovnico za odhod in za povratek ali pa morajo založiti zadostno vsoto za povratek; če razmere to dopuščajo, morajo dokazati, da imajo dovolj sredstev za dovršitev romanja.

Člen 94. — Samo ladje z mehanskim motorjem (pogonom) smejo opravljati prekmorski prevoz romarjev.

Člen 95. — Romarske ladje, ki opravljajo obrežno plovitev (kabotažo) v Rdečem morju in so namenjene kratkotrajnim prevozom, imenovanim »kabotažna potovanja«, so podrejene predpisom, ki jih obseza posebni pravilnik, objavljen od egiptovskega pomorskega in karantenskega sanitetnega sveta.

Člen 96. — Za romarsko ladjo se ne smatra ladja, ki vkrcava poleg navadnih potnikov, med katerimi smejo biti tudi romarji iz višjih razredov, romarje v manjšem razmerju kot en romar na sto ton celotne prostornine.

Ta izjema se nanaša samo na ladjo; za romarje iz kateregakoli razreda, vkrcane na tako ladjo, pa veljajo vsi ukrepi, predpisani glede njih v tej konvenciji.

¹ V originalu: au long cours = dolga vožnja, t. j. prekmorska plovitev, da se loči od obrežne plovitve ali kabotaže.

Člen 97. — Po izboru sanitetnega oblastva mora plačati ali kapetan ali pa agentura plovitvene družbe skupni znesek sanitetnih taks, ki se zahtevajo od romarjev. Te takse morajo biti vštete v ceni vozovnice.

Člen 98. — Kolikor se dá to izvesti, ne smejo imeti romarji, ki se izkrcavajo ali vkrcavajo, na sanitetnih postajah nobene medsebojne dotike na izkrcavalščih.

Izkrcani romarji se morajo porazdeliti za taborjenje v kolikor mogoče maloštevilnih skupinah.

Treba jim je dati dobro pitno vodo bodisi da se dobiva taka voda na licu mesta, bodisi z destilacijo.

Člen 99. — Če se zdi sanitetnemu oblastvu potrebno, se uničijo živila, ki jih nosijo romarji s seboj.

II. poglavje.

Romarske ladje. — Sanitarne instalacije.

I. oddelek. — Obča ureditev ladij.

Člen 100. — Ladja mora imeti možnost, nastaniti romarje v podpalubju. Razen prostora, pridržanega za posadko, se mora dati vsaki osebi katerekoli starosti na razpolago površina 1.50 m², t. j. 16 angleških kvadratnih čevljev, z višino podpalubja najmanj 1.80 m, t. j. okoli 6 angleških čevljev.

Prepovedano je, nastanjevati romarje pod prvim podpalubjem, ki je pod plovno črto (črto, do katere ladja gazi vodo).

Zagotovljena mora biti učinkljiva ventilacija, ki se mora dopolniti pod prvim podpalubjem z mehansko ventilacijo.

Razen površine, tako pridržane za romarje, se mora pustiti na zgornji palubi (na krovu ladje) za vsako osebo kolikršnekoli starosti prosta površina najmanj 0.56 m², t. j. okoli šest angleških kvadratnih čevljev, poleg one površine, ki se mora pridržati na omenjeni zgornji palubi (krovu ladje) za razložne bolnice, za posadko, za prhe, za latrine in za mesta, določena za službo.

Člen 101. — Na krovu morajo biti prostori, ki ni moči videti vanje, in med njimi zadostno število za izključno rabo žensk.

V teh prostorih morajo biti položene vodovodne cevi pod pritiskom, opremljene s pipami ali prhami, tako da dajo morskno vodo zdržema za potrebe romarjev celo takrat, kadar je ladja zasidrana.

Na vsakih sto romarjev ali na ulomek stotine mora biti po ena pipa ali prha.

Člen 102. — Ladja mora imeti razen stranišča za rabo posadke latrine, ki se izpirajo z vodo ali pa so opremljene s pipami.

Odrediti se morajo tudi latrine za izključno rabo žensk.

Na vsakih sto romarjev ali na ulomek stotine morata biti po dve latrini.

Na dnu ladje se stranišča ne smejo napravljati.

Člen 103. — Ladja mora imeti dva prostora, odrejena za osebno kuhinjo romarjev.

Člen 104. — Za nastanjevanje bolnikov morajo biti pridržani bolnični prostori, ki dajo dobre

pogoje varnosti in zdravstvenosti. Ti prostori morajo biti na zgornji palubi (na krovu), razen če se dá napraviti po mnenju sanitetnega oblastva prav taka higienska ureditev kje drugje.

Ti prostori morajo biti tako urejeni, da je moči, kakršna je pač bolezen, izolirati osebe, obolenle za kužno boleznijo, in osebe, ki so bile v dotiki s temi bolniki.

Bolnice, všteti razločne bolnice, morajo biti zadosti prostorne, da lahko sprejmejo štiri odstotke romarjev, pri čemer se računi ulomek stotine za celo stotino, in sicer tako, da spada na vsako osebo površina 3 m², t. j. okoli 32 angleških čevljev.

Bolnice morajo imeti svoje posebne latrine.

Člen 105. — Vsaka ladja mora imeti zdravila, razkužila in predmete, potrebne za oskrbovanje bolnikov. Pravilniki, ki jih predpiše vsaka vlada za to vrsto ladij, morajo odrediti naravo in količino zdravil. Poleg tega mora biti opremljena vsaka ladja s potrebnimi sredstvi (serumi) za imuniziranje, zlasti pa z vakcino za kolero in za osepnice. Oskrba in zdravlila se dajo romarjem brezplačno.

Člen 106. — Na vsaki ladji, ki vkreava romarje, mora biti en predpisno diplomiran zdravnik, priznan od vlade one države, v kateri je prva luka, kjer so se romarji vkreali na romanje. Čim preseže število romarjev na ladji število tisoč, se mora vkrcati še en zdravnik z istimi pogoji.

Člen 107. — Kapetan mora poskrbeti, da se nabijejo na mestu, vidnem in dostopnem za interese, objave, sestavljene v glavnih jezikih držav, kjer stanujejo romarji, ki jih je vkrcati; v teh objavah je treba označiti:

- 1.) namembo ladje;
- 2.) ceno vozovnic;
- 3.) dnevni obrok vode in živil, ki se daje vsakemu romarju po predpisih izvirne države;
- 4.) cenovnik živil, ki niso obsežena z dnevnim obrokom in ki se morajo plačevati posebej.

Člen 108. — Velika prtljaga romarjev se mora registrirati in numerirati. Romarji smejo obdržati pri sebi samo one predmete, ki so jim neizogibno potrebni. Pravilniki, ki jih predpisuje vsaka vlada za svoje ladje, odredijo naravo, količino in velikost teh predmetov.

Člen 109. — Izpiski iz predpisov I. poglavja, II. poglavja (I. II. in III. oddelek), nadalje iz III. poglavja tega dela v obliki pravilnika, sestavljenega v jeziku narodnosti dotične ladje kakor tudi v glavnih jezikih držav, kjer stanujejo romarji, ki jih je vkrcati, se morajo nabiti na vidnem in dostopnem mestu na vsaki palubi in na vsakem podpalubju vsake romarske ladje.

II. oddelek. — Ukrepi, ki se morajo odrediti pred odhodom.

Člen 110. — Kapetan ali, če tega ni, lastnik ali agent vsake romarske ladje mora prijaviti najkasneje v treh dneh pred odhodom pristojnemu oblastvu v luki odhoda, da namerja vkrcati romarje.

V lukah, v katere priplove ladja spetoma, mora podati kapetan ali, če tega ni, lastnik ali agent vsake romarske ladje, tako prijavo dvanaest ur pred odhodom ladje. V tej prijavi je treba označiti dan namerjanega odhoda in namembo ladje.

Člen 111. — Po prijavi, predpisani s predhodnim členom, odredi pristojno oblastvo ob kapetanovih stroških inspekcijo in izmeritev ladje.

Če kapetan že ima potrdilo o izmeritvi, izdano od pristojnega oblastva njegove države, se izvrši samo inspekcija, razen če se pojavi sum, da se omenjena listina več ne ujema s sedanjim stanjem ladje.

Člen 112. — Pristojno oblastvo dá romarski ladji dovolilo za odhod žele, ko se je predhodno uverilo:

a) da je ladja spravljena v popolnoma čisto stanje in po potrebi razkužena;

b) da ladja spričo svojega stanja lahko brez nevarnosti nastopi potovanje, da je opremljena s potrebnimi instalacijami in aparati, ki ji omogočujejo, odoliti nevarnostim brodoloma, neizgode ali požara, zlasti pa da je opremljena z oddajnim in sprejemnim aparatom za brezžično telegrafijo, ki funkcionira nezavisno od centralnega stroja, da je opremljena z zadostnim številom reševalnih priprav; razen tega, da je dobro opremljena, dobro urejena, da se dobro zračni, da je opremljena z dovolj gostimi in prostornimi šatori za varno bivanje na krovu in da ni na ladji ničesar, kar bi škodovalo ali bi utegnilo škodovati zdravju ali varnosti potnikov;

c) da ima ladja poleg provianta za ladjo in za posadko v prikladnih shrambah živila in gorivo dobre kakovosti in v zadostni količini za vse romarje in za ves čas potovanja;

d) da je vkrcana pitna voda dobre kakovosti; da je njena zaloga zadostna; da so rezervoarji za pitno vodo na ladjah zavarovani zoper kakršnokoli nečistoto in tako zaprti, da se more črpati voda samo skozi pipe ali s črpalkami. Aparati za razdajanje vode, zvani »sesalje«, so absolutno prepovedani;

e) da ima ladja destilacijski aparat, ki daje najmanj pet litrov vode na vsako glavo in na dan za vse vkrcane osebe s posadko vred;

f) da ima ladja parilnico za razkuževanje, katere varnost in učinkovitost je ugotovilo sanitetno oblastvo one luke, kjer so se romarji vkrcali;

g) da je med posadko diplomiran zdravnik, čim boljši poznavalec pomorske sanitete in eksotične patologije, ki mora biti priznan od vlade prve luke, kjer so se romarji vkrcali na romanje, in da ima ladja zdravila po členu 105.;

h) da ni na krovu ladje ne blaga ne strčečih predmetov;

i) da je razpored na ladji tak, da se morejo izvrševati ukrepi, predpisani v spodaj navedenem III. oddelku.

Člen 113. — Kapetan ne sme kreniti na pot, dokler nima v rokah:

- 1.) liste, vidirane od pristojnega oblastva, v kateri so označena imena in spol vkrcanih romarjev in skupno število romarjev, ki jih sme vkrcati;

2.) listine, ki navaja ime, narodnost in tonažo ladje, kapetanovo ime, zdravnikovo ime, točno število vkrcanih oseb (posadka, romarji in ostali potniki), vrsto tovara, kraj odhoda.

Pristojno oblastvo označi v omenjeni listini, ali je predpisno število romarjev polno ali ne; če ni polno, mora označiti tudi dopolnilno število potnikov, ki jih sme vkrcati ladja v prihodnjih lukah, kamor priplove.

III. oddelek. — Ukrepi, ki se morajo odrejati med potovanjem.

Člen 114. — Paluba (krov), odrejena za romarje, mora biti prosta strčočih predmetov; podnevi in ponoči mora biti pridržana za vkrcane osebe ter se jim mora dajati brezplačno na razpolago.

Člen 115. — Vsak dan se morajo podpalubja skrbno očistiti in odrgniti s peskom v času, ko so romarji na krovu (zgornji palubi).

Člen 116. — Latrine, določene za potnike, kakor tudi latrine za posadko se morajo vzdrževati čiste, snažiti in desinficirati trikrat na dan, če pa je treba, tudi po večkrat.

Člen 117. — Izmetki in sekrecije oseb, ki kažejo simptome kuge ali kolere, griže ali druge bolezni, zbog katere ne morejo rabiti bolničnih latrin, se morajo zbirati v posode, ki imajo desinfekcijsko raztopino. Te posode se izpraznjujejo v bolnične latrine, ki se morajo vestno razkužiti vselej, ko so se materije vrgele vanje.

Člen 118. — Posteljina, odeje, oblačila, kar jih je bilo v dotiki z bolniki, omenjenimi v predhodnem členu, se morajo takoj razkužiti. Izvrševanje tega predpisa se priporoča zlasti glede oblačil oseb, ki so se približale omenjenim bolnikom in ki so se utegnile zamazati.

Oni predmeti izmed spredaj navedenih, ki nimajo vrednosti, se morajo vreči v morje, če ni ladja v luki ali prekopu, ali pa sežgati. Ostali predmeti se morajo razkužiti po skrbi ladijskega zdravnika.

Člen 119. — Prostori, omenjeni v členu 104., kjer bivajo bolniki, se morajo skrbno in redno čistiti in razkuževati.

Člen 120. — Količina pitne vode, ki se da vsak dan brezplačno na razpolago vsakemu romarju kolikršne koli starosti, mora znašati najmanj pet litrov.

Člen 121. — Če nastane sum o kakovosti pitne vode ali o možnosti, da utegne biti zakužena, bodisi po izvoru, bodisi med potovanjem, se mora voda skuhati ali kako drugače sterilizirati, kapetan pa jo mora razliti v morje v prvi luki, v katero priplove, ali kjer se more založiti z boljšo vodo. To vodo sme vkrcati šele, ko so rezervoarji razkuženi.

Člen 122. — Zdravnik pregleduje romarje, neguje bolnike in skrbi, da se na ladji izpolnjujejo higienski predpisi. Zlasti so njegove dolžnosti te-le:

1.) uveriti se mora, da so živila, ki se razdajajo romarjem, dobre kakovosti, da se njih količina uje-

ma s prevzeto obveznostjo, da so pripravljena, kakor je treba;

2.) uveriti se mora, da se vpoštevajo predpisi člena 120. o oskrbovanju z vodo;

3.) če se pojavi sum o kakovosti pitne vode, mora kapetana pismeno opozoriti na predpise člena 121.;

4.) uveriti se mora, da se vzdržuje ladja stalno v čistem stanju in zlasti, da so po predpisih člena 116. latrine čiste;

5.) uveriti se mora, da se vzdržujejo stanišča romarjev čista in da se po členu 119. razkužijo, če se pojavi nalezljiva bolezen;

6.) voditi mora dnevnik o vseh sanitarnih dogodkih med potovanjem ter ga predložiti na zahtevo pristojnemu oblastvu luk, v katere priplove ladja spotoma, kakor tudi oblastvu namembne luke.

Člen 123. — Samo osebe, ki jim je naročeno, oskrbovati bolnike, obolele za kugo, kolero ali drugo nalezljivo boleznijo, smejo prihajati k njim; ne smejo pa imeti dotike z ostalimi vkrcanimi osebami.

Člen 124. — Če kdo med potovanjem umre, mora vpisati kapetan ta primer poleg umrlečevega imena v listo, vidirano od pristojnega oblastva v luki odhoda, in vpisati poleg tega v svojo ladijsko knjigo ime umrle osebe, nje starost, pokolenje, domnevni vzrok smrti po zdravniškem izpričevalu in dan smrti.

Če umre kdo za nalezljivo boleznijo, je treba zaviti truplo v mrtvaško rjuho, namočeno z desinfekcijsko raztopino, potem pa ga vreči v morje.

Člen 125. — Kapetan mora skrbeti, da se vpišejo v ladijsko knjigo vse profilaktične operacije, izvršene med potovanjem. To knjigo mora pokazati na zahtevo pristojnemu oblastvu luk, v katere priplove spotoma, kakor tudi oblastvu namembne luke.

V vsaki luki, v katero priplove spotoma, mora dati kapetan listo, sestavljeno po predpisu člena 113., vidirati od pristojnega oblastva.

Če se kakšen romar spotoma izkrea, mora to kapetan označiti v tej listi poleg imena dotičnega romarja.

Če se kdo vkrea, ga je treba vpisati v to listo po členu 113., in sicer pred novo vizo, ki jo mora postaviti pristojno oblastvo.

Člen 126. — Sanitetna listina, izdana v odhodni luki, se med potovanjem ne sme zamenjati. Sicer je moči postopati z ladjo, kakor bi bila zakužena.

Omenjeno listino vidira sanitetno oblastvo vsake luke, v katero ladja priplove. To oblastvo vpiše vanjo:

1.) število potnikov, ki se v tej luki izkrcajo ali vkrcajo;

2.) incidente, ki so se primerili na morju in ki se tičejo zdravja ali življenja vkrcanih oseb;

3.) zdravstveno stanje luke, v katero je ladja priplula.

IV. oddelek. — Ukrepi, ki se morajo odrediti ob prihodu romarjev v Rdeče morje.

A. Sanitarni režim, ki se mora uporabljati na ladje z romarji, prihajajočimi od juga v Hedžas.

Člen 127. — Ladje z romarji, ki prihajajo z juga ter potujejo v Hedžas, se moraja predhodno ustaviti pri kamaranski sanitetni postaji, kjer se podrede režimu, določenemu z naslednjimi členi.

Člen 128. — Ladjam, ki se spoznajo po zdravniškem pregledu za nezažene, se dá dopustilo za svobodno občevanje z luko, če so se izvršile nastopne operacije:

Romarji se izkrcajo; umijejo se pod prho ali pa se okopljejo v morski vodi; njih umazano perilo in oni del njih stvari za osebno rabo in njih prtljage, ki utegne biti po oceni sanitetnega oblastva sumen, se razkuži. Te operacije, vstevši izkrcavanje in vkrcavanje, ne smejo trajati dlje nego osem in štirideset ur. S pridržkom, da se ta rok ne prestopi, sme izvršiti sanitetno oblastvo tudi bakteriološke preiskave, ki se mu zde potrebne.

Če se ne ugotovi ob teh operacijah dokazan ali sumen primer kuge ali kolere, se romarji takoj iznova vkrcajo in ladja se pošlje v Djeddah.

Ladje, ki se spoznajo po zdravniškem pregledu za nezažene, so oproščene spredaj predpisanih operacij, ako so izpolnjeni ti-le pogoji:

1.) če so vsi romarji, ki so na ladji, imunizirani zoper kolero in zoper osepnice;

2.) če so se strogo vpoštevali predpisi te konvencije;

3.) če ni razloga, dvomiti o deklaraciji ladijskega kapetana in zdravnika, po kateri ni bilo na ladji ne ob odhodu ne med potovanjem nobenega primera kuge, kolere ali osepnic.

Glede kuge se morajo uporabiti, kar se tiče podgan, ki utegnejo biti na ladji, predpisi iz člena 27.

Člen 129. — Glede sumnih ladij, na katerih je bilo kaj primerov kuge v prvih šestih dneh po vkrcanju ali na katerih se je ugotovila nenavadna smrtnost med podganami ali na katerih je bilo kaj primerov kolere v trenutku odhoda, toda se ni dogodil nov primer v petih poslednjih dneh, je treba odrediti nastopni režim:

Romarji se izkrcajo; umijejo se pod prho ali pa se okopljejo v morski vodi; njih umazano perilo in oni del njih stvari za osebno rabo in njih prtljage, ki utegne biti po oceni sanitetnega oblastva sumen, se razkuži. Te operacije, vstevši izkrcavanje in vkrcavanje, ne smejo trajati dlje nego osem in štirideset ur. S pridržkom, da se ta rok ne prestopi, sme izvršiti sanitetno oblastvo tudi bakteriološke preiskave, ki se mu zde potrebne.

Če se ne ugotovi ob teh operacijah dokazan ali sumen primer kuge ali kolere, se romarji takoj iznova vkrcajo na ladjo in ladja se pošlje v Djeddah.

Glede kuge se morajo uporabiti, kar se tiče podgan, ki utegnejo biti na ladji, predpisi iz člena 26.

Člen 130. — Glede zažarih ladij, t. j. onih, na katerih je bilo kaj primerov kuge ali kolere ali na katerih so se pojavili primeri kuge v več kot šestih dneh po vkrcanju ali primeri kolere v petih poslednjih dneh ali na katerih so se zasledile podgane, napadene od kuge, je odrediti ta-le režim:

Osebe, obolele za kugo ali za kolero, se izkrcajo in izolirajo v bolnici. Ostali potniki se izkrcajo in izolirajo v kolikor mogoče maloštevilnih skupinah, tako da ni ogrožena celota, če se pojavi kuga ali kolera v posrednih skupinah.

Umazano perilo, stvari za osebno rabo, obleka posadke in potnikov se razkužijo, prav tako ladja.

Vendar pa sme odločiti sanitetno oblastvo, da ni treba izkrcati velike potniške prtljage in blaga in da je razkužiti samo del ladje.

Potniki ostanejo v kamaranski ustanovi pet ali šest dni, kakor gre pač za kolero ali za kugo. Če se pojavijo po izkrcanju novi primeri, se nadaljša doba opazovanja za pet dni ob kolero in za šest dni ob kugi, ko se je izoliral poslednji primer.

Glede kuge se morajo uporabljati, kar se tiče podgan, ki utegnejo biti na ladji, predpisi iz člena 25.

Ko se izvrše te operacije, se romarji iznova vkrcajo in ladja se pošlje v Djeddah.

Člen 131. — Ladje, o katerih govore členi 128., 129. in 130., je treba ob prihodu v Djeddah zdravniški pregledati na sami ladji. Če je uspeh ugoden, se dá ladji dopustilo za svobodno občevanje z luko.

Če pa so se pojavili dokazani primeri kuge ali kolere na ladji med potovanjem ali v trenutku, ko je prispela v Djeddah, sme odrediti sanitetno oblastvo v Hedžasu vse potrebne ukrepe, s pridržkom odredb iz člena 54.

Člen 132. — Vsaka sanitetna postaja, odrejena za sprejemanje romarjev, mora imeti dovolj strokovnega izkušenega osebja; tudi mora biti opremljena z vsemi potrebnimi zgradbami in pripravami, da se v celokupnosti zavaruje uporablanje ukrepov, ki jih je treba odrediti glede omenjenih romarjev.

B. Sanitarni režim, ki se mora uporabljati na ladje z romarji, prihajajočimi od severa iz Port-Saida in potujočimi v Hedžas.

Člen 133. — Če se ni ugotovila ne v lukki odhoda ne v njeni okolici kuga ali kolera in če se ni pojavil noben primer kuge ali kolere med potovanjem, se dá ladji takoj dopustilo za svobodno občevanje z lukko.

Člen 134. — Če se je ugotovila kuga ali kolera v lukki odhoda ali v njeni okolici ali če se je pojavil primer kuge ali kolere med potovanjem, se odrede za ladjo v El-Toru predpisi, določeni za ladje, ki prihajajo od juga in se mude v Kamaranu. Na to se dopusti ladjam svobodno občevanje z lukko.

V. oddelek. — Ukrepi, ki se morajo odrediti ob povratku romarjev.

A. Ladje z romarji, ki se vračajo na sever.

Člen 135. — Vsaka ladja, ki je namenjena v Suez ali v katerokoli lukko Sredozemskega morja ter

prevažata romarje ali podobne skupine in prihaja iz Hedžasa ali iz katerekoli druge luke na arabski obali Rdečega morja, mora oditi v El-Tor, da se odrede tam zanjo opazovanje in sanitarni ukrepi, označeni v členih 140. do 142.

Člen 136. — Dokler se ne ustanovi v akabski luki karantenska postaja, ki bi ustrezala potrebam, je treba odrejati v El-Toru glede romarjev, potujočim po morju iz Hedžasa v Akabo, preden se izkrcajo v Akabi, potrebne karantenske ukrepe.

Člen 137. — Ladje, ki vozijo romarje nazaj po Sredozemskem morju, plovejo skozi Sueški prekop samo pod karanteno.

Člen 138. — Agenti plovitvenih družb in kapetani se opozarjajo, da smejo oditi dokončno z ladje po končanem opazovanju na sanitetni postaji v El-Toru samo egiptovski romarji in se nato vrniti domov.

Za Egipčane ali egiptovske prebivalce se smatrajo samo romarji z legitimacijo o prebivanju, ki jo je izdalo egiptovsko oblastvo in ki ustreza ustanovljenemu obrazcu.

Romarji, ki niso Egipčani, se ne smejo izkrcati, ko so odšli iz El-Tora, v nobeni egiptovski luki, razen s posebno dovolitvijo in ob posebnih pogojih, ki jih predpisuje egiptovsko sanitetno oblastvo sporazumno z egiptovskim pomorskim in karantenskim sanitetnim svetom. Zato se plovitveni agenti in kapetani opozarjajo, da je prepovedano, brez posebne dovolitve za vsak posredni primer, prekravati romarje, ki so za Egipt tuji, bodisi v El-Toru, bodisi v Suez, v Port-Saidu ali v Aleksandriji.

Z ladjami, na katerih so romarji neegiptovske narodnosti, je postopati kakor s temi romarji in puščati jih ni v nobeno egiptovsko luko Sredozemskega morja.

Člen 139. — V El-Toru ali na katerikoli drugi postaji, odrejeni od egiptovskega pomorskega in karantenskega sanitetnega sveta, je odrediti glede egiptovskih romarjev tridnevno opazovanje in zdravniški pregled, če pa je treba, tudi desinfekcijo in desinfektizacijo.

Člen 140. — Če je ugotovljena kuga ali kolera v Hedžasu ali v luki, iz katere prihaja ladja, ali če je bila ugotovljena ob času, dokler je trajalo romanje, se uporabijo v El-Toru na ladjo predpisi, uvedeni v Kamaranu za zakužene ladje.

Osebe, obbolele za kugo ali za kolero, se izkrcajo in izolirajo v bolnici. Ostali potniki se izkrcajo in izolirajo v kolikor mogoče maloštevilnih skupinah, tako da ni ogrožena celota, če se pojavi kuga ali kolera v posrednih skupinah.

Umazano perilo, stvari za osebno rabo, obleke posadke in potnikov, potniško prtljago in blago je treba, če obstoji sum, da so zakužene, izkrcati zaradi razkužitve. Razkužitev teh predmetov in razkužitev ladje se mora izvršiti kar najpopolneje.

Vendar pa sme odločiti luško sanitetno oblastvo, da ni treba izkrcati velike potniške prtljage in blaga in da je razkužiti samo del ladje.

Režim, določen s členom 25., se mora uporabljati glede podgan, ki utegnejo biti na ladji.

Za vse romarje se odredi od dne, ko so se končale operacije glede razkužitve, opazovanje popolnih šestih dni ob kugi, petih dni pa ob kolero. Če se pojavi v kakšnem oddelku kuga ali kolera, se začne doba šestih ali petih dni za ta oddelek šele z dnem, ko je bil ugotovljen poslednji primer.

Člen 141. — V primeru, določenem s predhodnim členom, se sme odrediti glede egiptovskih romarjev poleg tega dopolnilno tridnevno opazovanje.

Člen 142. — Če ni ugotovljena kuga ali kolera ne v Hedžasu ne v luki, iz katere ladja prihaja, in če ni bil ugotovljen v Hedžasu ob času, dokler je trajalo romanje, je uporabiti na ladjo v El-Toru predpise, ustanovljene v Kamaranu za nezakužene ladje.

Romarji se izkrcajo; umijejo se pod prho ali pa se okopljejo v morski vodi; njih umazano perilo ali oni del njih stvari za osebno rabo in njih prtljage, ki utegne biti po oceni sanitetnega oblastva sume, se razkuži. Te operacije ne smejo trajati dlje nego dva in sedemdeset ur.

Če pa ni bilo na romarski ladji kaj oseb, obbolelih za kugo ali za kolero med potovanjem iz Djeddaha v Jambo in v El-Tor, in če dopušča zdravniški pregled vsake poedine osebe, izvršen v El-Toru po izkrcanju, ugotovitev, da ni na njej takih bolnikov, ji sme dovoliti egiptovski pomorski in karantenski sanitetni svet vožnjo pod karanteno skozi Sueški prekop celo ponoči, ako so izpolnjeni ti-le štirje pogoji:

- 1.) zdravniška služba na ladji mora biti zagotovljena z enim ali več diplomiranimi priznanimi zdravniki;
- 2.) ladja mora biti opremljena s parihnicami za razkuževanje, ki učinkljivo delujejo;
- 3.) ugotovljeno mora biti, da število romarjev ni večje od števila, dovoljenega v pravilih o romanju;
- 4.) kapetan se mora zavezati, da odplove naravnost v ono luko, ki jo je označil za svoje prvo prihodnje pristajališče.

Sanitetna taksa, ki se mora plačati karantenski administraciji, je ista kakor taksa, ki bi jo bili morali plačati romarji, ko bi bili ostali pod tridnevno karanteno.

Člen 143. — Ladjo, na kateri se pojavi med potovanjem iz El-Tora v Suez sumen primer, je dopustno zavrnuti nazaj v El-Tor.

Člen 144. — Prekravati romarje je v egiptovskih lukah strogo prepovedano, razen s posebno dovolitvijo in ob posebnih pogojih, predpisanih od egiptovskega sanitetnega oblastva sporazumno z egiptovskim pomorskim in karantenskim sanitetnim svetom.

Člen 145. — Ladje, ki prihajajo iz Hedžasa in vozijo romarje, namenjene v kakšno luko na afriški obali Rdečega morja, se pošljejo naravnost na karantensko postajo, označeno od onega teritorialnega oblastva, pod katero spada spredaj omenjena luka,

da se odredi tam glede njih isti karantenski režim kakor v El-Toru.

Člen 146. — Ladjam, ki prihajajo iz Hedžasa ali iz kakšne luke na arabski obali Rdečega morja, kjer ne razsaja ne kuga ne kolera, in ki ne vozijo romarjev ali podobnih skupin ter ni bilo na njih sumnega primera med potovanjem, se dá dopustiti za svobodno občevanje z luko v Suez, če je bil njih zdravniški pregled ugoden.

Člen 147. — Za potnike, ki prihajajo iz Hedžasa in so spremljali romarje, velja isti režim kakor za romarje. Trgovski ali kakršenkoli drug naziv jih ne oprasča ukrepov, ki se morajo uporabljati na romarje.

B. Romarji v karavani, ki se vračajo na sever.

Člen 148. — Romarji, ki potujejo v karavani, se morajo poslati, najsi je sanitarno stanje v Hedžasu kakršnokoli, na eno izmed karantenskih postaj, ki so na njih poti, da se odrede, kakršne so pač razmere, glede njih ukrepi, predpisani v členih 140 ali 142, za izkrcane romarje.

C. Romarji, ki se vračajo na jug.

Člen 149. — Če je bila razširjena med romarji nalezljiva bolezen, se sme naložiti romarski ladj, ki se vrača v krajine južno od morske ožine pri Bab-El-Mandebu, po naredbi konzularnega oblastva onih držav, v katere so romarji namenjeni, naj se ustavi pri Kamaranu, kjer jo je podrediti zdravniški inspekciji.

VI. oddelek. — Ukrepi, ki se morajo uporabljati na romarje, potujoče po hedžaski železnici.

Člen 150. — Vlade držav, skozi katere drži hedžaska železnica, predpišejo vse, česar je treba za organiziranje sanitetnega nadzorstva nad romarji ob njih potovanjih v svete kraje in za uporabljanje profilaktičnih ukrepov, da se prepreči razširjanje nalezljivih bolezni epidemičnega značaja; pri tem se ravna po načelih te konvencije.

VII. oddelek. — Sanitarne informacije o romanju.

Člen 151. — Egiptovski pomorski in karantenski sanitetni svet pošilja občasno in, če je treba, po najhitrejši poti sanitetnim oblastvom vseh prizadetih držav, obenem pa tudi mednarodnemu uradu za javno higieno ob pogojih, določenih s to konvencijo, vsa sanitarna obvestila in vse sanitarne informacije, ki je zvedel zanje med romanjem, o sanitarnem stanju v Hedžasu in v krajinah, skozi katere potujejo romarji. Razen tega mora sestavljati letno poročilo, ki ga priobčuje istim oblastvom in mednarodnemu uradu za javno higieno.

III. poglavje.

Sankcije.

Člen 152. — Vsakega kapetana, o katerem se ugotovi, da se ni ravnal ob razdajanju vode, živil

ali goriva po obveznostih, ki jih je prevzel sam ali ki so bile prevzete zanj, je kaznovati v denarju do največ 50 (zlatih) frankov za vsako opustitev. Ta denarna kazen se pobira v korist onega romarja, ki je bil žrtev tega pogreška in ki dokaže, da je zaman zahteval izvršitev prevzete dolžnosti.

Člen 153. — Vsaka prekršitev člena 107. se kaznuje v denarju do največ 750 (zlatih) frankov.

Člen 154. — Vsakega kapetana, ki stori ali dopusti, da se stori kakršnakoli nepravilnost glede liste romarjev ali sanitetne listine, določenih v členu 113., se mora kaznovati v denarju do največ 1250 (zlatih) frankov.

Člen 155. — Vsakega kapetana ladje, ki prispe brez sanitetne listine iz luke odhoda ali brez vize iz luk. v katerih se je mudil spotoma, ali brez predpisne liste, redno vojene po členu 113. in členih 125. in 126., je kaznovati za vsak primer v denarju do največ 300 (zlatih) frankov.

Člen 156. — Vsakega kapetana, o katerem se ugotovi, da ima ali da je imel na ladji več kot sto romarjev, da pa ni bilo tam diplomiranega zdravnika po predpisih člena 106., je kaznovati v denarju do največ 7500 (zlatih) frankov.

Člen 157. — Vsakega kapetana, o katerem se ugotovi, da ima ali da je imel na svoji ladji večje število romarjev, kot jih je bil upravičen vkrcati po predpisih pod točko 1.) člena 113., je kaznovati v denarju do največ 125 (zlatih) frankov za vsakega prekoštevila romarja.

Romarji, ki prestopajo predpisano število, se izkrcajo na prvi postaji, kjer uraduje pristojno oblastvo; kapetan pa mora dati izkrcanim romarjem potrebni denar, da nadaljujejo potovanje do namembnega kraja.

Člen 158. — Vsakega kapetana, o katerem se ugotovi, da je izkrcal romarje drugje, ne pa v njih namembnem kraju, razen če so pristali na to in razen ob višji sili, je kaznovati v denarju do največ 500 (zlatih) frankov za vsakega nepredpisno izkrcanega romarja.

Člen 159. — Vse ostale prekršitve predpisov o romarskih ladjah se kaznujejo v denarju od 250 (zlatih) frankov do največ 2500 (zlatih) frankov.

Člen 160. — Vsaka prekršitev predpisov, ugotovljena med potovanjem, se vpiše v ladijske listine in v listo romarjev. Pristojno oblastvo sestavi o tem zapisnik, da ga pošlje, komur je treba.

Člen 161. — Prekršitve predpisov, omenjene v členih od 152. do vštetega 159., ugotovi sanitetno oblastvo luke, kamor je ladja priplula.

Kazni izreka pristojno oblastvo.

Člen 162. — Vse uslužbenke, ki so pozvani sodelovati pri izvrševanju predpisov te konvencije, kolikor se nanašajo na romarske ladje, je kaznovati po zakonih njih držav, če store pogrešek v uporabljanju rečenih predpisov.

IV. DEL.

Nadzorstvo in izvrševanje.**I. Egiptovski pomorski in karantenski sanitetni svet.**

Člen 163. — Potrjujejo se odredbe v prilogi III. beneške sanitarne konvencije z dne 30. januarja 1892. o sestavi, pristojnosti in delovanju egiptovskega pomorskega in karantenskega sanitetnega sveta tako, kakor izvira to iz kedivskih dekretov z dne 19. junija 1893. in z dne 25. decembra 1894., nadalje iz ministrske odločbe z dne 19. junija 1893.

Omenjena dekreta in omenjena odločba ostanejo priloženi tej konvenciji.

Ne glede na odredbe omenjenih dekretov in omenjene odločbe, so se sporazumele visoke stranke pogodnice o nastopnih odredbah:

I. Število egiptovskih delegatov v pomorskem in karantenskem sanitetnem svetu se zvišuje na 5, tako da je sestavljen:

- 1.) iz predsednika sveta, ki ga imenuje egiptovska vlada in ki glasuje samo, kadar so glasovi razdeljeni;
- 2.) iz enega evropskega doktorja medicine, generalnega inspektorja pomorske in karantenske sanitetne službe;
- 3.) iz treh delegatov, ki jih imenuje egiptovska vlada.

II. Veterinarno službo pomorskega in karantenskega sanitetnega sveta je prenesti na egiptovsko vlado.

Ravnati se je po nastopnih pogojih:

- 1.) Egiptovska vlada pobira na uvožene živali takse največ v onem znesku, ki jih pobira sedaj pomorski in karantenski sanitetni svet.
- 2.) Egiptovska vlada se zavezuje potemtakem, izplačevati pomorskemu in karantenskemu sanitetnemu svetu na leto vsoto, enako povprečnemu presežku dohodkov proti razhodkom omenjene službe v poslednjih treh proračunskih letih, minulih pred dnem, ko stopi ta konvencija v veljavo.
- 3.) Ukrepi, ki jih je odrediti za razkuževanje živinskih ladij, kož in živalskih odpadkov, se zavarujejo kakor doslej s posredovanjem imenovanega pomorskega in karantenskega sanitetnega sveta.
- 4.) Inozemsko osebje, ki je sedaj v veterinarni službi egiptovskega pomorskega in karantenskega sanitetnega sveta, sme ukoriščati kompenzacije, dovoljene z zakonom št. 28 iz leta 1923. o službenih pogojih in o upokojevanju ali o odpuščanju uradnikov, uslužbencev ali agentov inozemske narodnosti.

Lestvica teh kompenzacij mora biti ista, kakor je določena s spredaj omenjenim zakonom. Ostale podrobnosti se določijo s sporazumom med egiptovsko vlado in pomorskim in karantenskim sanitetnim svetom.

III. Glede na veliko razdaljo med suakimsko luko in sedežem egiptovskega pomorskega in karantenskega sanitetnega sveta v Aleksandriji in glede na to, da zanimajo romarji in potniki, ki se izkrcavajo v suakimski luki, z zdravstvenega stališča samo

sudansko ozemlje, je treba sanitetno upravo suakimsko luko ločiti od omenjenega sveta.

Člen 164. — Redne razhodke, izvirajoče iz odredb te konvencije, zlasti glede na pomnožitev osebja egiptovskega pomorskega in karantenskega sanitetnega sveta, pokriva egiptovska vlada z dopolnilnim letnim izplačilom 4000 egiptovskih funtov, ki se more dvigati na račun presežka iz službe na svetlinikih, prepuščenega tej vladi.

Vendar pa se mora odbiti od te vsote znesek dopolnilne karantenske takse po deset tarifnih pristrov za vsakega romarja; pobirati jo je vnaprej v El-Toru.

Če bi nastale za egiptovsko vlado težkoče glede plačevanja tega dela razhodkov, se sporazumejo države, zastopane v pomorskem in karantenskem sanitetnem svetu, z njo zaradi zavarovanja njenega dela za pri omenjenih razhodkih.

Člen 165. — Egiptovskemu pomorskemu in karantenskemu sanitetnemu svetu se naroča, naj prilagodi odredbam te konvencije pravilnike, ki jih uporablja sedaj, glede kuge, kolere in rumene mrzlice, nadalje pravilnik o osebah in predmetih, prihajajočih ob času romanja iz arabskih luk Rdečega morja.

Če je treba, sme revidirati v isti namen sedaj veljavni obči pravilnik o pomorski in karantenski sanitetni policiji.

Da postanejo ti pravilniki izvršni, jih morajo usvojiti poedine države, zastopane v svetu.

II. Razne odredbe.

Člen 166. — Dohodki od taks in sanitetnih denarnih kazni, ki jih pobira pomorski in karantenski sanitetni svet, se ne smejo nikoli uporabljati za druge namene nego za one, ki spadajo v območje omenjenega sveta.

Člen 167. — Visoke stranke pogodnice se zavezujejo, naročiti svojim sanitetnim oblastvom, naj izdelajo instrukcijo, da se dá kapetanom ladij, zlasti če na ladji ni zdravnika, možnost, uporabljati predpise, obsežene v tej konvenciji glede kuge, kolere in rumene mrzlice.

V. DEL.

Končne odredbe.

Člen 168. — Ta konvencija nadomešča med visokimi strankami pogodnicami odredbe konvencije, podpisane v Parizu dne 7. januarja 1912., in prav tako v danem primeru odredbe konvencije, podpisane v Parizu dne 3. decembra 1903. Te dve poslednji konvenciji ostaneta v veljavi med visokimi strankami pogodnicami in vsako ono državo, ki bi se ju udeležila ne da bi bila udeležena pri tej konvenciji.

Člen 169. — Ta konvencija ima današnji datum; podpisati jo je moči do dne 1. oktobra t. l.

Člen 170. — Ta konvencija se mora ratificirati in ratifikacije se deponirajo v Parizu čimprej. V veljavo stopi šele, ko jo je ratificiralo deset visokih

strank pogodnic. Pozneje dobi moč za vsako podobno visoko stranko pogodnico, čim dotična stranka deponira svojo ratifikacijo.

Člen 171. — Države, ki niso podpisale te konvencije, se sprejmejo, če izjavijo, da hočejo pristopiti k njej. Ta pristop se notificira po diplomatski poti vladi republike Francije, ta pa ga notificira ostalim strankam pogodnicam.

Člen 172. — Vsaka visoka stranka pogodnica sme izjaviti bodisi v trenutku, ko postavlja svoj podpis, bodisi v trenutku, ko deponira svoje ratifikacije ali svoj pristop, da ne zavezuje sprejem te konvencije bodisi vseh skupaj, bodisi izvestnih njenih protektoratov, kolonij, posesij ali ozemelj pod mandatom, ter sme pristopiti pozneje in skladno s predhodnim členom posebe v imenu katerihkoli svojih protektoratov, kolonij, posesij ali ozemelj pod mandatom, izvzetih s tako izjavo.

V potrditev tega so dotični pooblaščenči podpisali to konvencijo.

Sestavljeno v Parizu dne ena in dvajsetega junija tisoč devet sto šest in dvajsetega leta v enem samem izvodu, ki ostane deponiran v arhivu vlade republike Francije in čigar overovljeni prepisi se pošljejo po diplomatski poti ostalim strankam pogodnicam.

Za Afganistan:

Islambeg Kudoar khan.

Za Albanijo:

Dr. Osman.

Za državo Nemčijo:

Franoux.

Hamel.

Za argentinsko nacijo:

F. A. de Toledo.

Za Avstrijo:

Dr. Alfred Grünberger.

Za Belgijo:

Velghe.

Za Brazilijo:

Charles Chagas.

Gilberto Moura Costa.

Za Bolgarijo:

B. Morfov.

Toško Petrov.

Za Chile:

Armando Quezada.

Za Kino:

S. K. Yao.

Scie Ton Ta.

Za Kolumbijo:

Miguel Jimenez Lopez.

Za Kubo:

R. Hernandez Portela.

Za Dansko:

Th. Madsen.

Za Gdansk:

Chodzko.

Stade.

Za republiko San Domingo:

Betances.

Za Egipt:

Fakhry.

Dr. M. El Guindy.

Za Equador:

J. Illingourth.

Za Španijo:

Marquez de Faura.

Dr. F. Murillo.

Za Združene ameriške države:

H. S. Cumming.

W. W. King.

Za Etiopijo:

Lagarde vojvoda d'Entotto.

Za Finsko:

Enckell.

Za Francijo:

Camille Barrère.

Harismendy.

Navailles.

Dr. A. Calmette.

Léon Bernard.

Za Alžerijo:

R. Raynaud.

Za Zapadno Afriko:

Dr. Paul Gouzien.

Za Vzhodno Afriko:

Thiroux.

Za Indo-Kino:

Dr. L'Herminier.

Dr. N. Bernard.

Za države Sirije, Velikega Libanona, Alautov in Djebel-Druza:

Harismendy.

Za vse ostale kolonije, protektorate, posesije in teritorije pod mandatom Francije:

Audibert.

Za britanski imperij:

G. S. Buchanan.

John Murray.

Za Kanado:

J. A. Amyot.

Za Avstralijo:

W. C. Sawers.

Za Novo Zelandijo:

Sydney Price James.

Za Indijo:

D. T. Chadwick.

Za Južnoafriško zvezo:
Filip Stock.

Za Grčijo:
Al. C. Carapanos.
D. Matarangas.

Za Guatemalo:
Francisco A. Figueroa.

Za Haiti:
Georges Audain.

Za Hedžas:
Dr. Mahmud Hamudé.

Za Honduras:
Ruben Audino Aguilar.

Za Madžarsko:
Dr. Ch. Grosch.

Za Italijo:
Albert Lutrario.
Giovanni Vittorio Repetti.
Odoardo Huetter.
G. Rocco.
Giuseppe Druetti.

Za Japan:
H. Matsushima.
Mitsuzo Tsurumi.

Za republiko Liberijo:
R. Lehmann.
N. Ooms.

Za Litvanijo:
Dr. Pr. Vaiciuska.

Za Luxembourg:
Dr. Praum.

Za Maroko:
Harismendy.
Dr. Raynaud.

Za Mehiko:
R. Cabrera.

Za Monako:
F. Roussel.
Dr. Marsan.

Za Norveško:
Sigurd Bentzon.

Za Paraguay:
R. V. Caballero.

Za Holandsko:
Doude Van Troostwyk.
N. M. Josephus Jitta.
De Vogel.
Van der Plas.

Za Peru:
P. Mimbela.

Za Perzijo:
ad referendum:
Dr. Ali Khan Partow Aazam.
Mansur Charif.

Za Poljsko:
Chodzko.

Za Portugalsko:
Ricardo Jorge.

Za Romunijo:
Dr. J. Kantacuzene.

Za San-Marino:
Dr. Guelpa.

Za kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev:
M. Spalajković.

Za El-Salvador:
Carlos R. Lardé-Arthès.

Za Sudan:
Oliver Francis Haynes Atkey.

Za Švico:
Dunant.
Carrière.

Za Češkoslovaško:
Dr. Ladislav Prochazka.

Za Tunizijo:
Navailles.

Za Turčijo:
A. Fethy.

Za Zvezo sovjetskih socialističnih republik:
J. Davtian.
J. Mamulia.
L. Bronstein.
O. Meburnutov.
N. Freyberg.
Al. Sisin.
A. Egorjev.

Za Uruguay:
A. Herosa.

Za Venezuelo:
ad referendum:
José Ig. Cardenas.

* * *

Priloga.

Kedivski dekret z dne 19. junija 1893.

Mi, egiptovski kediv,
odrejam na predlog Našega ministra za notranje
posle in po zaslišanju Našega ministrskega sveta,
vpoštevaje potrebo, da se postavijo v Naš dekret
z dne 3. januarja 1881. (dne 2. saferja 1298.) nekatere
izpremembe:

Člen 1. — Pomorskemu in karantenskemuni sani-
tetnemu svetu se naroča, naj predpiše ukrepe, ki jih
je odrediti, da se ne zatrosijo v Egipt ali ne pre-
nesejo v inozemstvo epidemične bolezni in živalske
kužne bolezni.

Člen 2. — Število egiptovskih delegatov se zni-
žuje na štiri člane, tako da je sestavljen:

1.) iz predsednika sveta, ki ga imenuje egiptovska vlada in ki glasuje samo, če so glasovi razdeljeni;

2.) iz enega evropskega doktorja medicine, generalnega inspektorja pomorske in karantenske sanitetne službe;

3.) iz sanitetnega inspektorja mesta Aleksandrije ali iz osebe, ki vrši njegovo dolžnost;

4.) iz veterinarnega inspektorja administracije sanitetnih služb in službe narodne higijene.

Vsi delegati morajo biti zdravniki s predpisno diplomom, izdano bodisi od evropske medicinske fakultete, bodisi od države, ali dejanski poklicni uradniki najmanj v vicekonzulskem ali v temu enakem činu. Ta odredba se ne uporablja na osebe, ki so sedaj v taki službi.

Člen 3. — Pomorski in karantenski sanitetni svet vrši stalno nadzorstvo nad zdravstvenim stanjem Egipta in nad osebami in predmeti, prihajajočimi iz tujih držav.

Člen 4. — Kar se tiče Egipta, prejema pomorski in karantenski sanitetni svet vsak teden od sveta za zdravje in narodno higieno zdravstvena poročila iz mest Kaira in Aleksandrije in vsak mesec zdravstvena poročila iz provinc. Ta poročila se morajo pošiljati v krajših časovnih presledkih, če zahteva to pomorski in karantenski sanitetni svet glede na posebne razmere.

Pa svoji strani priobčuje pomorski in karantenski sanitetni svet svetu za zdravje in narodno higieno odločbe, ki jih izdaja, in obvestila, ki jih prejema iz inozemstva.

Vlade pošiljajo svetu, če se jim zdi to primerno, zdravstvena poročila iz svojih držav ter ga obveščajo o epidemijah in živalskih kužnih boleznih, čim se pojavijo.

Člen 5. — Pomorski in karantenski sanitetni svet se uverja o zdravstvenem stanju države ter pošilja inspekcijske komisije, kamor se mu zdi to potrebno.

Svet za zdravje in narodno higieno mora biti obveščen o pošiljanju teh komisij ter odreja vse, da se olajša izvrševanje njih naloge.

Člen 6. — Svet predpisuje preventivne ukrepe, da se ne zatrosijo epidemične bolezni ali živalske kužne bolezni v Egipt preko pomorskih in puščavskih mej, ter odreja točke, kjer se morajo napraviti začasna taborišča in stalne karantenske ustanove.

Člen 7. — Svet formulira pripombe, ki se morajo vpisovati v patent, katerega izdajajo sanitetni uradi ladjam, pripravljenim za odhod.

Člen 8. — Če se pojavijo epidemične bolezni ali živalske kužne bolezni v Egiptu, predpisuje preventivne ukrepe, da se ne zatrosijo te bolezni v inozemstvo.

Člen 9. — Svet nadzira in kontrolira izvrševanje izvrševanje sanitarnih karantenskih ukrepov, ki jih je predpisal.

Formulira vse pravilnike o karantenski službi, skrbi za njih strogo izvrševanje tako zaradi zaščite

države kakor tudi zaradi vzdrževanja garancij, dogovorjenih z mednarodnimi sanitarnimi konvencijami.

Člen 10. — Predpisuje z zdravstvenega stališča pogoje, ob katerih se morajo prevažati romarji ob odhodu v Hedžas in ob povratku odtam, ter nadzira njih zdravstveno stanje ob času romanja.

Člen 11. — Odločbe, ki jih izdaja pomorski in karantenski sanitetni svet, se priobčujejo ministru za notranje posle; prav tako se sporočajo ministru za zunanje posle, ki jih notifikira, če je treba, generalnim agencijam in konzulatom.

Vendar pa je predsednik sveta upravičen, občeovati v tekočih službenih poslih neposredno s konzularnimi oblastvi pomorskih mest.

Člen 12. — Predsedniku in, če je odsoten ali zadržan, generalnemu inspektorju pomorske in karantenske sanitetne službe, se naroča, skrbeti za to, da se izvršujejo odločbe sveta.

V ta namen občejuje neposredno z vsemi agencijami pomorske in karantenske sanitetne službe in s poedinimi oblastvi v državi. Po zaslišanju sveta upravlja sanitetno policijo v lukah, v morskih in karantenskih ustanovah in na puščavskih karantenskih postajah.

Naposled opravlja tekoče posle.

Člen 13. — Generalni sanitetni inspektor, li-rektorji sanitetnih uradov, zdravniki sanitetnih postaj in karantenskih taborišč se morajo jemati izmed zdravnikov s predpisnimi diplomami, izdanimi bodisi od evropske medicinske fakultete, bodisi od države.

Delegat sveta v Djeddahu mora biti diplomiran zdravnik iz Kaira.

Člen 14. — Za vse funkcije in vsa zvanja pomorske in karantenske sanitetne službe označuje svet po svojem predsedniku svoje kandidate ministru za notranje posle, ki jih je edino upravičeno postavljati.

Prav tako je postopati ob odpustitvah, premestitvah in napredovanjih.

Vendar pa postavlja predsednik neposredno vse nižje agente, nosače, služitelje itd.

Pravica, imenovati sanitetne stražnike, je prepuščena svetu.

Člen 15. — Direktorjev sanitetnih uradov je sedem in njih sedeži so: Aleksandrija, Damiette, Port-Said, Suez, Tor, Suakim in Koseir.

Sanitetni urad v Toru sme omejiti svoje poslovanje na čas, dokler traja romanje ali dokler razsaja epidemija.

Člen 16. — Direktorjem sanitetnih uradov so podrejeni vsi uslužbenci njih oblasti. Odgovorni so za pravilno opravljanje službe.

Člen 17. — Šef sanitetne agenture v El-Arišu ima iste pravice, ki so dane direktorjem s predhodnim členom.

Člen 18. — Direktorjem sanitetnih postaj in karantenskih taborišč so podrejeni vsi uslužbenci zdravniške in administrativne službe v ustanovah, ki jih vodijo direktorji.

Člen 19. — Sanitetnemu generalnemu inspektorju se nalaga nadzorstvo nad celokupno službo.

ki je v upravi pomorskega in karantenskega sanitetnega sveta.

Člen 20. — Delegat pomorskega in karantenskega sanitetnega sveta v Djeddahu ima nalogo, pošiljati svetu priobčila o zdravstvenem stanju v Hedžasu, zlasti ob času romanja.

Člen 21. — Disciplinskemu odboru, sestavljenemu iz predsednika, iz generalnega inspektorja pomorske in karantenske sanitetne službe in iz treh delegatov, ki jih izvoli svet, je naročeno, pretresati pritožbe, vložene zoper agente, ki so v upravi pomorske in karantenske sanitetne službe.

O vsakem predmetu sestavi poročilo ter ga predloži v očeno svetu, zbranemu v občni seji. Delegati se izmenjajo vsako leto. Biti smejo iznova izvoljeni.

Sklep sveta se predloži po predsedniku v potrditev ministru za notranje posle.

Disciplinski odbor sme izrekat, ne da bi vprašal svet: 1.) ukor; 2.) odvzem plače do enega meseca.

Člen 22. — Disciplinske kazni so:

- 1.) ukor;
- 2.) odvzem plače od osmih dni do treh mesecev;
- 3.) premestitev brez pravice do povračila stroškov;
- 4.) odpustitev.

Vse to nezavisno od kazenskega postopanja, ki se mora vršiti zbog zločinov ali prestopkov iz občega kazenskega zakonika.

Člen 23. — Sanitetne in karantenske davščine pobirajo agenti pomorske in karantenske sanitetne službe.

Glede računovodstva in voditve knjig se ravna po običnih pravilih, predpisanih od ministrstva za finance.

Agenti računovodstva pošiljajo svoje računske predmete in dohodke od pobranih davščin predsedništvu sveta.

Računski agent, šef centralnega urada za računovodstvo, jim izdaja o tem priznanice, ki jih je vidril predsednik sveta.

Člen 24. — Pomorski in karantenski sanitetni svet razpolaga s svojimi financami.

Upravljanje dohodkov in razhodkov se poverja odboru, sestavljenemu iz predsednika, iz generalnega inspektorja pomorske in karantenske sanitetne službe in iz treh delegatov držav, ki jih izvoli svet. Ta odbor dobi naziv »Finančni odbor«. Trije delegati držav se izmenjajo vsako leto. Biti smejo iznova izvoljeni.

Ta odbor odreja, če to odobri svet, plače uslužbencev vseh stopenj; odloča o rednih in nepričakovanih razhodkih. Vsake tri mesece predloži v posebni seji svetu podrobno poročilo o svojem poslovanju. V treh mesecih po izteku proračunskega leta sestavi svet na predlog odbora definitivno bilanco ter jo pošlje po svojem predsedniku ministrstvu za notranje posle.

Svet pripravlja proračun svojih dohodkov in proračun svojih razhodkov. O tem proračunu sklepa ministrski svet obenem z običnim državnim proračunom kot prilogo k temu proračunu. — Če bi bili raz-

hodki večji od dohodkov, se mora pokriti nedostatek iz običnih državnih dohodkov. Vendar pa mora svet nemudoma proučiti sredstva, s katerimi bi se spravili dohodki in razhodki v ravnotežje. Njegovi predlogi se priobčijo po predsedniku ministrstvu za notranje posle. Presežek dohodkov, če ga je kaj, ostane v blagajni pomorskega in karantenskega sanitetnega sveta; po sklepu sanitetnega sveta, odobrenem od ministrskega sveta, se uporabi izključno za ustanovitev rezervnega fonda, namenjenega za pokrivanje nepričakovanih potreb.

Člen 25. — Predsednik mora odrediti tajno glasovanje vselej, kadar to zahtevajo trije člani sveta. Tajno glasovanje je obvezno vselej, kadar gre za izvolitev delegatov držav zaradi članstva v disciplinskem odboru ali v finančnem odboru in kadar gre za postavljanje, odpušcanje, premeščanje ali napredovanje osebja.

Člen 26. — Guvernerji, prefekti policije in mudirji so odgovorni, kolikor se to njih tiče, za izvrševanje sanitetnih predpisov. Oni kakor tudi vsa civilna in vojaška oblastva morajo dati svojo pomoč, kadarkoli jo zahtevajo od njih legalno agenti pomorske in karantenske sanitetne službe, da se zavaruje hitro izvrševanje ukrepov, odrejenih v prid narodnemu zdravju.

Člen 27. — Vsi prejšnji dekreti in predpisi, kolikor nasprotujejo spredaj razloženim odredbam, so razveljavljeni.

Člen 28. — Našemu ministru za notranje posle se naroča izvrševanje tega dekreta, ki stopi v veljavo šele z dnem 1. novembra 1893.

Sestavljeno v dvoru Ramlehu dne 19. junija 1893.

Abbas Hilmi.

Za kediya:

predsednik sveta ministra za notranje posle:

Riaz.

*

Kedlviski dekret z dne 25. decembra 1894.

Mi, egiptovski kedi,

odrejam na predlog Našega ministra za finance in po zaslišanju Našega ministrskega sveta;

glede na soglasno mnenje gospodov komisarjev-direktorjev blagajne državnih dolgov, kar se tiče člena 7.;

s pristankom držav:

Člen 1. — Pričenši z računskim finančnim letom 1894., je dvigniti vsako leto vnaprej na račun sedanjih dohodkov od taks za svetilnike vsoto 400.000 egiptovskih funtov, ki naj se uporablja tako, kakor je razloženo v naslednjih členih.

Člen 2. — Vsota, dvignjena v letu 1894., se uporabi: 1.) zato, da se popolni eventualen nedostatek v računskem letu 1894. karantenskega sveta, če se ne bi mogel popolnoma pokriti s sredstvi rezervnega fonda omenjenega sveta tako, kakor je rečeno v naslednjem členu; 2.) zato, da se pokrijejo izredni razhodki, potrebni za ureditev sanitetnih ustanov v El-Toru, v Suezu in pri Mojzesovih studencih.

Člen 3. — Sedanji rezervni fond karantenskega sveta se uporabi za to, da se dopolni nedostatek računskega leta 1894.; vendar pa se ta fond ne sme znižati na vsoto, manjšo od 10.000 egiptovskih funtov.

Če se deficit ne pokrije popolnoma, se dopolni ostanek iz sredstev, ustvarjenih po členu 1.

Člen 4. — Na račun vsote 80.000 egiptovskih funtov iz računskih let 1895. in 1896. je dvigniti: 1.) vsoto enako oni, ki se plača leta 1894. iz istih dohodkov na račun nedostatka omenjenega leta 1894., tako da se zvišajo na 40.000 egiptovskih funtov vsote za izredna dela, določena v členu 1. za El-Tor, Suez in Mojzesove studence; 2.) vsote, potrebne za popolnitev nedostatka v proračunu karantenskega sveta za računski leti 1895. in 1896.

Presežek, ki ostane, ko se dvignejo spredaj omenjene vsote, se uporabi za gradnjo novih svetilnikov v Rdečem morju.

Člen 5. — Pričenši s finančnim računskim letom 1897., je uporabljati letno vsoto 40.000 egiptovskih funtov za popolnjevanje eventualnih nedostatkov karantenskega sveta. Vsota, potrebna v ta namen, se mora ugotoviti definitivno, pri čemer se vzamejo za osnovo finančni uspehi sveta v računskih letih 1894. in 1895.

Presežek se uporabi zato, da se znižajo svetilniške takse; dogovorjeno je, da se morajo znižati te takse v istem razmerju tudi v Rdečem in v Sredozemskem morju.

Člen 6. — S spredaj omenjenim dviganjem vsot in njih namenom prestane za vlado, pričenši z letom 1894., sleherna obveznost glede rednih ali izrednih razhodkov karantenskega sveta.

Vendar pa ostanejo razhodki, ki jih je plačevala doslej egiptovska vlada, še nadalje njej v breme.

Člen 7. — Pričenši z računskim letom 1894., ko se uredi račun presežkov z blagajno državnih dolgov, se zviša oni del teh stroškov, ki pripada vladi, za letno vsoto 20.000 egiptovskih funtov.

Člen 8. — Med egiptovsko vlado in vladami Nemčije, Belgije, Velike Britanije in Italije je dogovorjeno, da se odbije vsota, namenjena za redukcijo svetilniških taks po členu 5. tega dekreta, od vsote 40.000 egiptovskih funtov, določene v pisnih, ki so priložena trgovinski konvenciji, sklenjeni med Egiptom in omenjenimi vladami.

Člen 9. — Našemu ministru za finance se naroča izvrševanje tega dekreta.

Sestavljeno v dvoru Kubbehu, dne 25. decembra 1894.

Abbas Hilmi.

Za kediya:
predsednik ministrskega sveta
N. Nubar.

Minister za finance:
Ahmer Mazlum.

Minister za zunanje posle:
Bntros Ghali.

Ministrska odločba z dne 19. junija 1893. o poslovanju pomorske in karantenske sanitetne službe.

Minister za notranje posle odreja na podstavi dekreta z dne 19. junija 1893.:

I. poglavje.

O pomorskem in karantenskem sanitetnem svetu.

Člen 1. — Predsednik mora sklicati pomorski in karantenski sanitetni svet na redno sejo prvi torek vsakega meseca.

Prav tako jo mora sklicati, kadar to zahtevajo trije člani.

Naposled mora sklicati svet na izredno sejo vselej, kadar zahtevajo razmere neodložno sklepanje o važnem ukrepu.

Člen 2. — V pozivu na sejo morajo biti označena vprašanja, ki se nanašajo na dnevni red. Izvzemši nujne primere, je dopustno sklepati dokončno samo o vprašanjih, ki so bila označena v pozivu.

Člen 3. — Tajnik sveta sestavlja zapisnike o sejah.

Ti zapisniki se morajo predložiti v podpis vsem članom, ki so se udeležili seje.

Celotno se morajo prepisati v vpisnik, ki se hrani v arhivu z originalnimi zapisniki vred.

Začasen prepis zapisnika se izda vsakemu članu, ki ga zahteva.

Člen 4. — Stalni komisiji, sestavljeni iz predsednika, iz generalnega inspektorja pomorske in karantenske sanitetne službe in iz dveh delegatov držav, ki ju izvoli svet, se naroča, odrediti nujne ukrepe.

Delegat prizadetega naroda se mora vselej pojaviti. Pravico ima glasovati.

Predsednik glasuje samo, če so glasovi razdeljeni. Sklepi se morajo takoj pisмено priobčiti vsem članom sveta.

Ta komisija se mora obnoviti vsake tri mesece.

Člen 5. — Predsednik ali, če je odsoten, generalni inspektor pomorske in karantenske sanitetne službe, vodi posvetovanje sveta. Glasuje samo, če so glasovi razdeljeni.

Glavna uprava službe je v predsednikovih rokah. Predsednik mora skrbeti, da se izvršujejo sklepi sveta.

Tajništvo.

Člen 6. — V tajništvu pod predsednikovim vodstvom je centralizirana korespondenca tako z ministrstvom za notranje posle kakor tudi z agentii pomorske in karantenske sanitetne službe.

Tajništvo mora skrbeti za statistiko in za arhiv. Prideljeni so mu pisarji in tolmači v zadostnem številu, da se zavaruje opravljanje poslov.

Člen 7. — Tajnik sveta, šef tajništva, priostvuje sejam sveta in sestavlja zapisnike.

Njemu so podrejeni uslužbenci in služitelji tajništva.

Tajnik vodi njih dela in ga izvršuje pod predsednikovo oblastjo.

Tajnik čuva arhiv in je odgovoren zanj.

Računovodstvo.

Člen 8. — Šef centralnega računovodstva je računovodja («agent comptable»).

Službo sme nastopiti šele, ko položi kavecijo, katere velikost odredi pomorski in karantenski sanitetni svet.

Računovodja kontrolira pod upravo finančnega odbora poslovanje starejšin, ki jim je poverjeno, pobirati sanitetne in karantenske takse.

Računovodja sestavlja preglede in račune, ki se morajo vročiti ministrstvu za notranje posle, ko jih je finančni odbor zaključil in svet odobril.

0 generalnem sanitetnem inspektorju.

Člen 9. — Generalni sanitetni inspektor nadzira celokupno službo, podrejeno svetu. To nadzorstvo vrši ob pogojih, določenih s členom 19. dekreta z dne 19. junija 1893.

Najmanj enkrat na leto pregleda vsak sanitetni urad, vsako sanitetno agenturo ali postajo.

Razen tega odreja predsednik na predlog sveta in po službenih potrebah, katere inspekcije naj vrši generalni inspektor.

Ce je generalni inspektor zadržan, odredi predsednik sporazumno s svetom uradnika, ki naj ga nadomešča.

Generalni inspektor mora podati vselej, ko je pregledal sanitetni urad, sanitetno agenturo, ekspozituro, postajo ali karantensko taborišče, predsedništvu sveta posebno poročilo o uspehu svojega pregleda.

V presledkih med svojimi potovanji se udeležuje generalni inspektor pod predsednikovo oblastjo uprave obče službe. Generalni inspektor nadomešča predsednika, če je odsoten ali zadržan.

II. poglavje.

Luška služba, karantenske postaje, sanitetne postaje.

Člen 10. — Pomorska in karantenska sanitetna služba ob egiptovskih obalah Sredozemskega in Rdečega morja, nadalje na suhih mejah proti puščavi je poverjena direktorjem sanitetnih uradov, direktorjem sanitetnih postaj ali karantenskih taborišč, šefom sanitetnih agentur ali šefom sanitetnih ekspozitur in njim podrejenim uslužbencem.

Člen 11. — Direktorji sanitetnih uradov vodijo službo ter odgovarjajo za službo tako onega urada, ki mu načeljujejo, kakor tudi sanitetnih ekspozitur, ki so mu podrejene.

Skrbeti morajo, da se strogo izvršujejo predpisi pomorske in karantenske sanitetne policije. Ravnaajo se po instrukcijah, ki jih prejemaajo od predsedništva sveta, ter izdajajo potrebne navedbe in instrukcije vsem uslužbencem svojega urada kakor tudi uslužbencem sanitetnih ekspozitur, ki so jim pridružene.

Naročeno jim je, pregledovati in preskušati ladje, uporabljati karantenske ukrepe; v primerih, določa-

nih s predpisi, opravljajo zdravniški pregled; nadalje preiskujejo karantenske prestopke.

V administrativnih poslih opravljajo sami korespondenco s predsedništvom ter mu priobčujejo vsa sanitarna obvestila, ki so jih zbrali, opravljajo svoje funkcije.

Člen 12. — Direktorji sanitetnih uradov se dele po plači na dva razreda:

Uradi I. razreda so štirje:

Aleksandrija;

Port-Said;

Sueški bazen in taborišče pri Mojzesovih studen-

cih;

Tor.

Uradi II. razreda so trije:

Damiette;

Suakim;

Koseir.

Člen 13. — Šefi sanitetnih agentur imajo glede svojih agentur isto pristojnost kakor direktorji glede svojih uradov.

Člen 14. — Ustanovljena je samo ena sanitetna agentura, in sicer v El-Arišu.

Člen 15. — Šefom sanitetnih ekspozitur so podrejeni uslužbenci ekspoziture, ki jo vodijo. Sami so podrejeni direktorju enega izmed sanitetnih uradov.

Naročeno jim je, izvrševati sanitarne ukrepe, označene s predpisi.

Izdajati ne smejo nobenega patenta, vidirati pa smejo patente samo onih ladij, ki imajo ob odhodu dopustilo za svobodno občevanje.

Ladjam, ki prispejo v njih luko z nepopolnim patentom ali v nerednem stanju, odrejaajo, da se morajo napotiti v luko, kjer posluje sanitetni urad.

Samí ne smejo vršiti sanitarnih preiskav, ampak morajo pozvati v ta namen direktorja onega urada, ki so mu podrejeni.

Izvemši absolutno nujne primere, vodijo v vseh administrativnih poslih korespondenco samo s tem direktorjem. V nujnih sanitetnih in karantenskih poslih, kakršni so ukrepi, ki bi se morali odrediti glede prispelih ladij, ali pripombe, ki se morajo vpisati v patent odhajajočih ladij, vodijo korespondenco neposredno s predsedništvom sveta; vendar pa morajo nemudoma sporočiti to korespondenco direktorju, ki so mu podrejeni.

Po najkrajši poti morajo sporočiti predsedništvu sveta brodolome, za katere zvedo.

Člen 16. — Sanitetnih ekspozitur je šest, in sicer:

ekspoziture Port-Neuf, Abukir, Brullos in Rosette, podrejene uradu v Aleksandriji;

ekspozituri Kantara in notranja luka v Ismailiji, podrejeni uradu v Port-Saidu.

Po službeni potrebi in kolikršna so pač sredstva, sme ustanavljati svet nove sanitetne ekspoziture.

Člen 17. — Stalna ali začasna služba sanitetnih postaj in karantenskih taborišč je poverjena direktorjem, ki so jim podrejeni sanitetni uslužbenci, stražniki, nosači in služitelji.

Člen 18. — Direktorji morajo odrediti karanteno zaradi oseb, poslanih na sanitetno postajo ali v taborišče. Sporazumno z zdravniki skrbe, da se izolirajo razne osebe, ki so pod karanteno, in da se ne puščajo predpisi v nemar. Ko poteče odrejeni rok, dajo dopustilo za svobodno občevanje ali pa ga odlože po predpisih, odrede razkužitev blaga in stvari za osebno rabo ter postavijo pod karanteno osebe, uporabljene za ta posel.

Člen 19. — Stalno nadzirajo izvrševanje predpisanih ukrepov, nadalje zdravstveno stanje oseb pod karanteno in osebja ustanove.

Člen 20. — Odgovorni so za opravljanje službe ter podajajo predsedništvu pomorskega in karantenskega sanitetnega sveta dnevna poročila.

Člen 21. — Zdravniki, pridržani sanitetnim postajam in karantenskim taboriščem, so podrejeni direktorjem teh ustanov. Njim pa so podrejeni lekarji in bolničarji.

Nadzirajo zdravstveno stanje oseb pod karanteno in osebja ter upravljajo bolnico, sanitetne postaje ali taborišča.

Dopustilo za svobodno občevanje se sme izdati osebam pod karanteno šele po izvršenem zdravniškem pregledu in po ugodnem zdravniškem poročilu.

Člen 22. — V vsakem sanitetnem uradu, na vsaki sanitetni postaji in v vsakem karantenskem taborišču je direktor obenem računovodja («agent comptable»).

Ob dejanski osebni odgovornosti odreja uradnika, ki naj pobira sanitetne in karantenske takse.

Sefi sanitetnih agentur ali ekspozitur so prav tako računovodje; zavezani so, osebno pobirati takse.

Agenti, ki jim je naročeno, pobirati takse, se morajo ravnati, kar se tiče dajanja garancij, voditve knjig, rokov vplačila in vobče vsega, kar se nanaša na finančno stran njih službe, po predpisih, izdanih od ministrstva za finance.

Člen 23. — Razhodki pomorske in karantenske sanitetne službe se izplačujejo iz lastnih sredstev sveta ali pa sporazumno z ministrstvom za finance iz blagajne, ki jo odredi to ministrstvo.

V Kairu, dne 19. junija 1893.

Riaz.

Končni zapisnik.

Podpisani pooblaščenca so se sestali danes, da podpišejo mednarodno sanitarno konvencijo.

Pooblaščenca države Nemčije izjavljata, sklicevaje se na člen 25., izrečne pridržke glede možnosti, dane s konvencijo raznim vladam, da smejo odrediti opazovanje, če se pojavi bubonska kuga.

Brazilska pooblaščenca izjavljata, da sta pooblaščenca, podpisati konvencijo ad referendum s pridržki, vpisanimi v zapisnik o poslednji obliki seji.

Čilski pooblaščenec izjavlja, da se pridružuje pridržkom, ki so jih formulirali brazilska pooblaščenca in portugalski pooblaščenec.

Kitajska pooblaščenca izjavljata v imenu svoje vlade izrečne pridržke glede obveznosti, navedene v

drugem odstavku člena 8., po kateri naj se proglasi prijavljanje bolezni, o katerih govori konvencija, za obvezno.

V imenu svoje vlade ponavljata egiptovska pooblaščenca izrečne pridržke, ki sta jih formulirala glede tega, da je delegat, predstavnik Sudana, prisostvoval konferenci. Sicer pa izjavljata, da to prisostvovanje ne more ogroziti suverenosti pravice Egipta.

Španska pooblaščenca izjavljata, da podajata v imenu svoje vlade pridržek istoveten s pridržkom pooblaščenecv Združenih ameriških držav glede člena 12.

Pooblaščenca Združenih ameriških držav izjavljata formalno, da ni tolmačiti njih podpisov današnje mednarodne sanitarne konvencije tako, kakor bi Združene ameriške države priznavale kakšen režim ali kakšno bitje, ki opravlja funkcijo vlade kakšne države podpisnice ali kakšne države, ki bi pristopila, če ne priznajo Združene države tega režima ali tega bitja za vlado te države. Razen tega izjavljata, da ne izvira iz udeležbe Združenih ameriških držav pri današnji mednarodni sanitarni konvenciji za te države nikakršna pogodbeni obveznost proti kakšni državi podpisnici ali kakšni državi, ki bi pristopila, če bi predstavljal to državo režim ali bi jo predstavljalo bitje, ki ga Združene države ne priznavajo za ustreznega vladi te države, dokler ne bi bila predstavljena ta država z vlado, priznana od Združenih držav.

Po drugi strani izjavljata pooblaščenca Združenih ameriških držav, da si pridržuje njih vlada pravico odločati, ali naj se smatra glede na ukrepe, ki jih je uporabljati, kakšna tuja oblast za zakuženo, nadalje pravico, odrediti ukrepe, ki se morajo uporabljati v posebnih razmerah ob prihodu v njene lastne luke.

Ker se obsežno delo, ki ga je dovršila mednarodna sanitarna konferenca, in mnogoštevilne nove odredbe v njej niso mogle brzojavno predložiti Njenemu Velikanstvu kraljevi kraljev in Njegovemu cesarskemu in kraljevskemu Visočanstvu princu Tafariju Makonemu, nasledniku in regentu cesarstva, izjavlja delegat etiopskega cesarstva, da ne more podpisati konvencije, dokler ne dobi potrebnih instrukcij.

Britanska pooblaščenca izjavljata, da ne zavezuje njih podpis nobenega dela britanskega imperija, ki je poseben član Društva narodov in ki ne bi posebe podpisal konvencije ali izjavil, da pristopa k njej.

Razen tega pridržujeta pravico, da se ne uporabljajo odredbe drugega odstavka člena 8. na vse protektorate, kolonije, posesije ali dežele pod britanskim mandatom, ki bi bile udeležene pri konvenciji in ki ne bi mogle dati iz razlogov praktičnega značaja popolnega učinka tem odredbam glede obveznega prijavljanja bolezni, o katerih govori ta člen.

Kanadski delegat pridržuje za svojo vlado pravico odločati, ali je smatrati glede na ukrepe, ki jih je uporabljati, kakšno tujo oblast za zakuženo, kakor tudi pravico, odrediti ukrepe, ki se morajo uporabljati v izjemnih razmerah ob prihodu v kanadske

luke. S tem pridržkom izjavlja kanadski delegat, da je njegova vlada voljna, jemati v oceno obveznosti člena 12. konvencije in uradna obvestila, ki bi jih prejela o obstoju bolezni v tujih državah.

Indijski delegat izjavlja, da je pooblaščen, podpisati mednarodno sanitarno konvencijo s pridržkom, da Indija za sedaj iz razlogov praktičnega značaja ne more prevzeti obveznosti iz člena 8. o obveznem prijavljanju bolezni, o katerih govori ta člen, razen v velikih mestih ali ob epidemiji.

Britanska pooblaščenca izjavljata in polagata važnost na ugotovitve, da ne morejo pridržki perzijskih pooblaščenecv glede člena 90. v ničemer izpremeniti sedanjega stanja, ter izrekata nado, da se bo dosegel sporazum med perzijsko in britansko vlado.

Pooblaščenec republike Finske izjavlja, da si pridržuje njegova vlada, ker imuniziranje zoper kolero ne daje zadostne varnosti, ne glede na odredbe člena 30., pravico, odrediti po potrebi opazovanje imuniziranih oseb.

Ker more uporabljati po drugi strani promet čez finski mejo proti vzhodu samo dve železniški progi, ki sta si jako blizu, in samo eno progo proti zapadu, kar ne daje možnosti za delno zaporo meje, si pridržuje Finska, da se izogne popolni zaporu meje ob epidemiji, pravico, odrediti po potrebi opazovanje, ne glede na odredbe člena 58.

Japonska pooblaščenca izjavljata, da si pridržuje njiju vlada pravico: 1.) pošiljati po iztočnem uradu v Singapuru notifikacije in obvestila, katerih pošiljanje mednarodnemu uradu za javno higieno je predpisano s konvencijo; 2.) odrediti ukrepe, ki jih ocenijo sanitetna oblastva za potrebne glede nosilcev kolernih vibriov.

Litvanski pooblaščenec izjavlja, dasi pristopa h konvenciji, izrečne pridržke glede njene uveljavitve med Litvanijo in Poljsko, dokler se ne upostavijo med tema dvema državama normalni odnosi.

Ti pridržki so posebno važni glede odredb členov 9., 16., 57. in 66.

Holandski pooblaščenec izjavlja v imenu svoje vlade, da si pridržuje ta glede Holandske Indije pravico, odrediti uporabljanje ukrepov, določenih v drugem odstavku člena 19., tudi na osebe in predmete, prihajajoče iz oblasti, kjer vlada podganja kuga.

Razen tega izjavljajo, da si pridržuje njih vlada glede Holandske Indije pravico, tolmačiti točko 2.) člena 27. tako, da se sme uporabljati pokončevanje podgan, določeno v tem členu, na ladje s tovorom, prihajajoče iz oblasti, kjer razsaja podganja kuga, če oceni sanitetna oblast, da utegne imeti ta tovor po svoji naravi podgane in da je spravljen na način, ki preprečuje preiskave, določene v poslednjem odstavku člena 24.

Perzijska pooblaščenca izjavljata, da ni z ničemer opravičeno, vzdrževati v konvenciji posebno odredbo o Perzijskem zalivu. Dejstvo, da je v konvenciji člen 90., ki sestavlja V. oddelek II. dela, jima ne dopušča, podpisati konvencije brez najizrečnejših pridržkov. Perzijska pooblaščenca izjavljata razen tega, da status quo nikakor ne more vezati njiju

vlade. Po drugi strani pridržujeta za svojo vlado pravico, da ji ni treba uporabljati odredb člena 8. o obveznem prijavljanju bolezni, o katerih govori omenjeni člen.

Portugalski pooblaščenec izjavlja, da je od svoje vlade pooblaščen, podpisati konvencijo ad referendum s pridržki, vpisanimi v zapisnik o poslednji obliki seji.

Turški pooblaščenec izjavlja, da se ni odrekla Turčija z nobeno pogodbo pravici, biti zastopana v egiptovskem pomorskem in karantenskem sanitetnem svetu. Vpoštevaje po drugi strani odredbe konvencije o morskih ožinah, podpisane v Lausanni, in posebne razmere Bosporske in Dardanelske morske ožine, pridržuje za turško sanitetno upravo pravico, postaviti sanitetno stražo na vsaki trgovinski ladji, ki plove skozi rečeni morski ožini brez zdravnika ter prihaja iz zakužene luke, da ne pride taka ladja v dotiko s kakšno turško luko. Vendar pa morajo biti zamude in stroški, ki bi jih povzročala ta straža, neznatni.

Pooblaščenec Zveze sovjetskih socialističnih republik opozarja na izjavo, ki so jo podali dne 26. maja v seji prve komisije glede člena 7. v projektu konvencije, ter izjavljajo, da nimajo nič zoper odredbo, ki daje mednarodnemu uradu za javno higieno pravico, sklepati sporazume z drugimi sanitetnimi organizacijami; vendar pa mislijo, da izvira ta pravica iz rimskega sporazuma iz leta 1907., s katerim se odreja funkcije tega urada. Zategadelj smatrajo, da bi bila morala priti spredaj omenjena odredba, s katero se samo potrjuje ta pravica, le v zapisnik in da je ni bilo treba postavljati kot posebnega člena v konvencijo samo.

Pooblaščenec Zveze sovjetskih socialističnih republik opozarja, da so glasovali po diskusiji v členu 12. konvencije zoper odredbo, ki daje vladam pravico, podaljšati v izjemnih primerih uporabljanje sanitarnih ukrepov, ne glede na izjavo prizadete države, da ne preti več nevarnost bolezni.

Zdi se jim, da bi utegnili posezati ta odredba v kakšno izmed osnovnih načel prejšnjih konvencij in postati vzrok nesporazumov, ki bi se mogli pojaviti spričo njenega uporabljanja.

Zato izjavljajo, da bi smela v zmislu konvencije uporabljati ta odredba samo v izjemnih primerih, če ne izpolnjuje vlada, pod katero spada zakužena oblast, obveznosti, določenih o tem s konvencijo.

Pooblaščenec Zveze sovjetskih socialističnih republik opozarja na pridržke, ki so jih podali že v drugi komisiji glede funkcij in pristojnosti egiptovskega pomorskega in karantenskega sanitetnega sveta. Zdi se jim potrebno, posebno poudarjati, da dajeta zlasti člena 70. in 164. temu svetu pravico, izdajati o pomorski in karantensko-sanitetni policiji razne predpise, ki postanejo izvršni, čim jih sprejmejo razne države, zastopane v svetu. Ker Zveza sovjetskih socialističnih republik še nima svojega predstavnika v egiptovskem pomorskem in karantenskem sanitetnem svetu, vztraja njena delegacija pri tem, da pridržki za svojo vlado pravico, sprejemati ukrepe, ki jih je izdelal ta svet, ali pa jih ne sprejemati.

Podpisanci potrjujejo spredaj izjavljene pridržke ter izjavljajo, da si pridružujejo njih države pravico, se v svojo korist sklicevati nanje glede držav, v katerih inenu so bili formulirani.

V potrditev tega so pooblaščeneci podpisali ta zapisnik.

Sestavljeno v Parizu dne ena in dvajsetega junija tisoč devet sto šest in dvajsetega leta.

Za Afganistan:

Islambeg Kudoar khan.

Za Albanijo:

Dr. Osman.

Za državo Nemčijo:

Franoux.

Hamel.

Za argentinsko nacijo:

F. A. de Toledo.

Za Avstrijo:

Dr. Alfred Grünberger.

Za Belgijo:

Velghe.

Za Brazilijo:

Charles Chagas.

Gilberto Moura Costa.

Za Bolgarijo:

B. Morfov.

Toško Petrov.

Za Chile:

Armando Quezada.

Za Italijo:

Albert Lutrario.

Giovanni Vittorio Repetti.

Odoardo Huetter.

G. Rocco.

Giuseppe Druetti.

Za Kino:

S. K. Yao.

Scie Ton Ta.

Za Kolumbijo:

Miguel Jimenez Lopez.

Za Kubo:

R. Hernandez Portela.

Za Dansko:

Th. Madsen.

Za Gdansk:

Chodzko.

Stade.

Za republiko San Domingo:

Betances.

Za Egipt:

Fakhry.

Dr. M. El Guindy.

Za Equador:

J. Illingourth.

Za Španijo:

Marquez de Faura.

Dr. F. Murillo.

Za Združene ameriške države:

H. S. Cumming.

W. W. King.

Za Etiopijo:

Lagarde vojvoda d'Entotto.

Za Finsko:

Enckell.

Za Francijo:

Camille Barrère.

Harismendy.

Navailles.

Dr. A. Calmette.

Léon Bernard.

Za Alžerijo:

R. Raynaud.

Za Zapadno Afriko:

Dr. Paul Gouzien.

Za Vzhodno Afriko:

Thiroux.

Za Indo-Kino:

Dr. L'Herminier.

Dr. N. Bernard.

Za države Sirije, Velikega Libanona, Alauitov in Djebel-Druza:

Harismendy.

Za vse ostale kolonije, protektorate, posesije in teritorije pod mandatom Francije:

Audibert.

Za britanski imperij:

G. S. Buchanan.

John Murray.

Za Kanado:

J. A. Amyot.

Za Avstralijo:

W. C. Sawers.

Za Novo Zelandijo:

Sydney Price James.

Za Indijo:

D. T. Chadwick.

Za Južnoafriško zvezo:

Filip Stock.

Za Grčijo:

Al. C. Carapanos.

D. Matarangas.

Za Guatemala:

Francisco A. Figueroa.

Za Haiti:

Georges Audain.

Za Hedžas:

Dr. Mahmud Hamudé.

Za Honduras:

Ruben Audino Aguilar.

Za Madžarsko:

Dr. Ch. Grosch.

Za Japan:

H. Matsushima.

Mitsuzo Tsurumi.

Za republiko Liberijo:
R. Lehmann.
N. Ooms.

Za Litvanijo:
Dr. Pr. Vaiciuska.

Za Luxembourg:
Dr. Praum.

Za Maroko:
Harismendy.
Dr. Raynaud.

Za Mehiko:
R. Cabrera.

Za Monako:
F. Roussel.
Dr. Marsan.

Za Norveško:
Sigurd Bentzon.

Za Paraguay:
R. V. Caballero.

Za Holandsko:
Doude Van Troostwyk.
N. M. Josephus Jitta.
De Vogel.
Van der Plas.

Za Peru:
P. Mimbela.

Za Perzijo:
ad referendum:
Dr. Ali Khan Partow Aazam.
Mansur Charif.

Za Poljsko:
Chodzko.

Za Portugalsko:
Ricardo Jorge.

Za Romunijo:
Dr. J. Kantacuzene.

Za San-Marino:
Dr. Guelpa.

Za kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev:
M. Spalajković.

Za El-Salvador:
Carlos R. Lardé-Arthès.

Za Sudan:
Oliver Francis Haynes Atkey.

Za Švico:
Dunant.
Carrière.

Za Češkoslovaško:
Dr. Ladislav Prochazka.

Za Tunizijo:
Navailles.

Za Turčijo:
A. Fethy.

Za Zvezo sovjetskih socialističnih republik:
J. Davtian.
J. Mamulia.
L. Bronstein.
O. Meburnutov.
N. Freyberg.
Al. Sisin.
A. Egorjev.

Za Uruguay:
A. Herosa.

Za Venezuelo:
ad referendum:
José Ig. Cardenas.

§ 2.

Ta zakon stopi v veljavo in dobi obvezno moč, ko se izpolnijo odredbe člena 170. rečene konvencije in ko se razglasi v »Službenih Novinah«.

Našemu ministru pravde priporočamo, naj razglasi ta zakon. Našemu ministru za zunanje posle in Našemu ministru za socialno politiko in narodno zdravje, naj skrbita za njegovo izveševanje, oblastvom zapovedujemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

V Beogradu, dne 31. avgusta 1929.

Aleksander S. r.

Videl in pritisnil
državni pečat
čuvár državnega pečata, minister za notranje posle,
minister pravde:
dr. M. Srškić s. r.

(L. S.)

Predsednik
ministrskega sveta,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja,
divizijski general:
Peter Živković s. r.

Namestnik
ministra za zunanje posle,
minister brez portfelja:

dr. K. Kumanudi s. r.

Minister pravde:

dr. M. Srškić s. r.

Minister za socialno
politiko in narodno
zdravje:

dr. M. Drinković s. r.

* * *

Pripomba. Ratifikacijski instrumenti zgoraj omenjene konvencije so se deponirali skladno s členom 170. te konvencije dne 10. novembra 1929. v Parizu.

Iz pisarne ministrstva za zunanje posle;

Pov. br. 15.478.